

Binden of BOEKEN

Beleidsprogramma 1998
Amsterdam

Jaarplan in het
kader van het convenant
grote stedenbeleid

**Beleidsprogramma Jeugd en Veiligheid
Jaarplan 1998
Binden of Boeien III**

Amsterdam, maart 1998

Inhoudsopgave

	Inleiding	3
1	Terugblik op 1997	5
1.1	Inleiding	5
1.2	Het beleid Jeugd en Veiligheid	5
1.3	De doelstellingen centraal	6
1.4	De doelstelling 'verbetering informatie over jeugdproblematiek' uitgelicht	8
1.5	Nieuwe prioriteiten voor de toekomst	9
1.6	Samenvattend	10
2	Het beleid Jeugd en Veiligheid in 1998	11
2.1	Inleiding	11
2.2	Jeugd en Veiligheid in breder perspectief	11
2.3	De uitdagingen van 1998	13
2.4	Meer integraliteit en kwaliteit	17
2.5	Een heldere regie	17
2.6	Samenvattend	20
Bijlage 1	Probleemsignalering	21
Bijlage 2	Beleidskader betrokken sectoren	25
	Colofon	34

Bij dit beleidsprogramma hoort een projectenboek waarin de concrete initiatieven, die in het kader van Jeugd en Veiligheid 1998 worden uitgevoerd, zijn beschreven.

Inleiding

Wie in het begin van de jaren 90 voorspelde dat binnen afzienbare tijd organisaties als het Openbaar Ministerie, de Raad voor de Kinderbescherming en andere typische justitie-organisaties met de gemeente Amsterdam en de stadsdelen gezamenlijk plannen zouden ontwikkelen om de jeugdcriminaliteit terug te dringen, liep een grote kans van luchtfietserij beschuldigd te worden. Immers, de afstand tussen justitie en gemeente was groot.

Anno 1998 is het tijt gekeerd. De justitie- en de gemeentelijke organisaties geven aan elkaar nodig te hebben om te komen tot een oplossing van de jeugdcriminaliteit. Om tot een sluitende en samenhangende aanpak te komen voor alle jongeren in Amsterdam - één van de ambities van het beleid Jeugd en Veiligheid - is de inzet van alle partijen die direct of indirect met jongeren te maken hebben, een absolute noodzaak. Dit inzicht wordt in Amsterdam breed gedeeld.

Om de jeugdcriminaliteit in Amsterdam terug te dringen is in het kader van het Grote Stedenbeleid het beleidsprogramma Jeugd en Veiligheid ontwikkeld. Het betreft een groeimodel: steeds meer partijen doen mee en de inhoud van het beleid wordt steeds verder versterkt.

"Binden of Boeien" is de titel van het Amsterdamse jaarplan dat door de Interbestuurlijke Regiegroep Jeugd en Veiligheid, waarin alle samenwerkingspartners zijn vertegenwoordigd, wordt opgesteld en vervolgens door het gemeentebestuur wordt vastgesteld.

In dit jaarplan voor 1998 wordt in hoofdstuk 1 teruggeblikt op de gang van zaken in 1997. Hoofdstuk 2 biedt een programmatisch overzicht van de wijze waarop de participanten in 1998 vorm zullen geven aan het beleid Jeugd en Veiligheid.

In het plan wordt vooral ingegaan op het beleidsproces en niet zozeer op afzonderlijke projecten. Hiervoor wordt verwezen naar het projectenboek 1998 en de jaarlijks te verschijnen rapportages over de voortgang en concrete resultaten van projecten.

Uit de terugblik komt naar voren dat in 1997 de verschillende betrokken organisaties naar elkaar toegegroeid zijn. Ook is het samenwerkingsverband verbreed door de toetreding van de stadsdelen. Deze toetreding vormde mede aanleiding voor de uitbreiding van de doelstellingen van het beleid met 'veilige openbare ruimten en andere plekken waar jongeren gebruik van maken'. Op deze doelstelling is door de stadsdelen een scala aan projecten ontwikkeld.

In 1997 kwam de uitvoering van het beleid op gang. De betrokkenheid van nieuwe partners en de opzet van nieuwe activiteiten betekenden een verbreding en verdieping van het beleid. Uiteraard hebben de betrokken partijen ook gelet op de vraag: zijn er enkele onderdelen waarop nadere actie ondernomen zal worden?

Het beleidsprogramma Jeugd en Veiligheid richt zich van meet af aan op doelgroepen: harde kern jongeren, licht-criminelen, first-offenders, Halt-jongeren en de risicogroep.

In 1998 zal meer aandacht worden geschonken aan omschreven groepen binnen deze categorieën. Het gaat binnen de harde kern om de stelselmatige daders, op de grens van de harde kern en de licht-criminelen om jongeren die groepsriminaliteit plegen en om een nieuwe doelgroep namelijk de 12-minners.

Alle partners zijn zich ervan bewust dat ook in 1998 de inzet van gelden

voor Jeugd en Veiligheid alleen, niet toereikend is om de jeugdcriminaliteit terug te dringen. Jeugd en Veiligheid is aanvullend. Het reguliere werk van organisaties zal beter moeten aansluiten op de doelstellingen van het beleidsprogramma. Het beleid Jeugd en Veiligheid wil een dergelijke ontwikkeling stimuleren.

Voor een succesvolle aanpak van de jeugdcriminaliteit moet een complete keten gevormd worden. In het kader van geïntegreerde buurtaanpakken zullen organisaties elkaar in de uitvoering meer en meer tegenkomen en ontstaan allerlei samenwerkingsverbanden. Jeugd en Veiligheid beoogt de organisaties in de veiligheidskolom (met als exponent het Openbaar Ministerie als vervolger van strafbare feiten) steeds gevoeliger te maken voor het thema 'jeugd' en organisaties in de jeugdkolom (met als exponent stadsdelen die verantwoordelijk zijn voor het lokale jeugdbeleid) voor het thema 'veiligheid'.

Om de veiligheid in Amsterdam te bevorderen, passen vele projecten en initiatieven een individuele benadering van jongeren toe. De doelgroepen van het beleid hebben het vaak zonder positieve aandacht moeten doen, of het nu gaat om aandacht van ouders, van de school of van de maatschappij.

De Amsterdamse partners geven deze jongeren weer aandacht. Het kan daarbij gaan om maatregelen in de sfeer van preventie, curatie of repressie, dan wel om een combinatie van maatregelen. Niet voor niets huldigt Amsterdam het beginsel: 'hulp voor wie wil maar niet kan en straf voor wie kan maar niet wil'. De aandacht die gegeven wordt aan jongeren is niet vrijblijvend. Er wordt heel wat van jongeren zelf verwacht.

In 1997 en aan het begin van 1998 is er veel commotie ontstaan over het geweld op straat. De gewelddadige dood van Joes Kloppenburg is een triest voorbeeld van het feit dat dit geweld ook in Amsterdam voorkomt. Dit mag geen trend worden in Amsterdam. Als er iets geleerd kan worden van de recente gebeurtenissen is het, dat ook de positie van slachtoffers aandacht behoeft. Ook in dit licht moet het beleid Jeugd en Veiligheid van de komende jaren worden gezien.

1 Terugblik op 1997

1.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt aangegeven hoe er in 1997 is gewerkt aan het beleid Jeugd en Veiligheid. Allereerst wordt in paragraaf 1.2 ingegaan op de uitvoering van het beleid waarbij de uitbreiding met stadsdelen en met nieuwe activiteiten en projecten centraal staat.

Vervolgens komt in 1.3 aan de orde in hoeverre in de uitvoering aandacht is besteed aan de doelstellingen van Jeugd en Veiligheid. In aansluiting daarop wordt in 1.4 specifieke aandacht geschonken aan de informatiepositie.

Tenslotte passeren in paragraaf 1.5 enkele aspecten de revue waarvan in 1997 door de Interbestuurlijke Regiegroep is vastgesteld dat deze nadere uitwerking behoeven.

Naast ontwikkelingen op Amsterdams niveau wordt in dit hoofdstuk ook een landelijk ontwikkeling geschetst die voor de Amsterdamse situatie van belang is. Het betreft de nieuwe beleidsvoornemens van het kabinet ten aanzien van minderheden en criminaliteit.

1.2 Het beleid Jeugd en Veiligheid

Gezamenlijke uitvoering

Het afgelopen jaar 1997 kan gekenschetst worden als het jaar waarin het beleidsprogramma Jeugd en Veiligheid verder is ontwikkeld. Op basis van de uitgangspunten zijn door de gezamenlijke partners nieuwe lijnen uitgezet en ook is vastgesteld hoe het bestaande beleid versterkt zou kunnen worden.

1997 was ook het jaar waarin noodzakelijke voorbereidingen zijn getroffen voor een verbreding en verdieping van het beleid. Daarbij moet worden gedacht aan een verbetering van de samenwerking op uitvoerend niveau en verbreding van het draagvlak.

Daarnaast is in 1997 het ontwikkelde beleid verder tot uitvoering gebracht. Met een grote variëteit aan projecten, aanpakken en activiteiten is gewerkt aan de doelstellingen van het convenant.

De hoofddoelstelling van het beleid Jeugd en Veiligheid luidt: 'het streven naar een stedelijke samenleving waarin alle jongeren op school zitten of aan het werk zijn'. Met een dergelijke doelstelling heeft Jeugd en Veiligheid zich in de Champions League van het beleid geplaatst. Om deze ambitie in de praktijk waar te kunnen maken hebben alle partners gezamenlijk een flinke inspanning te verrichten. Ook hebben de betrokkenen elk afzonderlijk een topprestatie te leveren. Zo moeten bijvoorbeeld de medewerkers van Nieuwe Perspectieven de jongere ervan zien te overtuigen dat hij beter aan zijn toekomst kan werken dan nu 'gemakkelijk' geld te verdienen door het stelen en verpatsen van bromfietsen.

Nieuwe partners en nieuwe activiteiten

Het groeimodel dat vanaf het begin is voorgesteld heeft in 1997 inhoud gekregen: nieuwe partners en nieuwe activiteiten zijn bij het bestaande beleid ingepast. De 16 Amsterdamse stadsdelen en de binnenstad zijn toegetreden tot de het samenwerkingsverband van Gemeente, Openbaar Ministerie, Regiopolitie, Raad voor de Kinderbescherming, Reclassering, Jeugdreclassering en Stedelijke Marokkaanse Raad. Om nog maar niet te spreken van het enorme aantal organisaties dat bij de uitvoering van projecten een rol speelt, zoals welzijns- en buurtorganisaties.

Door de toename van het aantal deelnemers is het draagvlak voor de aanpak van de jeugdcriminaliteit sterk vergroot. Het zou van weinig

realiteitszin getuigen wanneer wordt gesteld dat deze groeistuij zich volledig rimpelloos voltrokken heeft. Ook bij Ajax kost het veel training en tijd om van een selectie met een heleboel nieuwe spelers, een goed lopend team te maken.

In 1997 zijn vele projecten uitgevoerd. De stadsdelen hebben projecten opgezet voor een totaalbedrag van bijna 3 miljoen gulden. Via deze projecten is het beleid Jeugd en Veiligheid op het niveau van de buurt terecht gekomen. Zo hebben via de in 1997 geformuleerde doelstelling 'veilige openbare ruimten en andere plekken waar jongeren gebruik van maken', enkele buurten en dus Amsterdamse burgers, hun plein weer terug gekregen. De geïntegreerde buurtaanpak zal in hoofdstuk 2 verder worden uitgewerkt.

Op stedelijk niveau is 3 miljoen gulden geïnvesteerd in Nieuwe Perspectieven, mede voor uitbreiding van de aanpak met een vijfde interventieteam voor Zuidoost. Ook is bijgedragen aan de coördinatie van de arbeidstoeleiding van jongeren met politie- en justitiecontacten. Daarnaast is 0.9 miljoen gulden beschikbaar gesteld ten behoeve van het project Veilig in School.

Het Jeugdreclasseringsplatform heeft 1 miljoen gulden besteed aan initiatieven in de strafrechtelijke sfeer.

Aandacht voor evaluatie en onderzoek

In 1997 stond de opzet van het evaluatieonderzoek van het beleidsprogramma 'Binden of Boeien' op de agenda. Daarbij is de keuze gemaakt voor een model dat niet alleen achteraf aangeeft wat de behaalde resultaten zijn maar dat tevens het beleidsprogramma ondersteunt en dat meegroeit. Voorop stond dat beleids- en onderzoekscycli op elkaar afgestemd dienen te worden. Vanaf 1998 zullen evaluaties en voortgangsverslagen een belangrijke input vormen voor het op te stellen jaarplan. Onderzoeksinstrumenten worden benut ter ondersteuning van projecten en aanpakken in de ontwikkelingsfase en bij het begin van de uitvoering.

Op projectniveau zijn in 1997 enkele onderzoeken verricht, waardoor de kennis over de werking van het beleidsprogramma of onderdelen daarvan nader is ingekleurd. Het betreft de volgende onderzoeken.

- De voortgangsrapportage Binden of Boeien 1996 door Van Dijk, Van Soomeren en Partners.
- De eindevaluatie van Nieuwe Perspectieven Amsterdam West/Nieuw West door het Instituut Jeugd en Welzijn van de Vrije Universiteit.
- Onderzoeken naar Jeugdtoezichtteams en project Keerpunt door Van Dijk, Van Soomeren en Partners.
- Onderzoek naar gabbers door de Regiopolitie Amsterdam/Amstelland (1996).
- Het rapport 'Ze moeten toch ook ons zegje horen' van Stichting Alexander.

1.3 De doelstellingen centraal

Verankering van de doelstellingen

De doelstellingen van het totale beleidsprogramma zijn vastgelegd in BoB I. In BoB II is de doelstelling 'veilige openbare ruimten' geïntroduceerd, in samenhang met de uitbreiding van Jeugd en Veiligheid naar de stadsdelen. In 1997 zijn deze doelstellingen getoetst op hun waarde. De conclusie was dat een bijstelling ervan niet nodig is. Hier worden de gehanteerde doelstellingen van het beleidsprogramma kort genoemd.

- 1 Vroegtijdig, snel en consequent reageren op strafbare feiten.
- 2 Grotere variatie in straffen.

- 3 Perspectief op werk.
- 4 Cliëntgerichte hulpverlening.
- 5 Veilig schoolklimaat.
- 6 Veilige openbare ruimten en andere plekken waar jongeren gebruik van maken.
- 7 Verbetering informatie over jeugdproblematiek.

Van meet af aan is vastgesteld dat voor Amsterdamse jongeren een maatregelenpakket beschikbaar moet zijn dat de gehele relevante problematiek op de keten thuis - school - werk bestrijkt. In BoB I is dit uitgangspunt geformuleerd onder de noemer 'samenhang en samenwerking'.

Deze gedachte steunt op de ketenbenadering van Schuyt (1995)¹ en het leerstuk van de sociale binding. In Amsterdam dient de ketenbenadering vooral als methode om greep te houden op de problematiek en deze vervolgens structureel aan te pakken. Alle organisaties die bij de bestrijding van de jeugdproblematiek betrokken zijn hebben een eigen afgebakende rol en dienen deze met behoud van eigen verantwoordelijkheid te vervullen. Om tot een complete keten te komen zijn vanuit het budget voor het beleid Jeugd en Veiligheid investeringen gepleegd. Maar ketenorganisaties hebben ook in het kader van hun reguliere taken vaak dagelijks contact met jongeren. In 1997 is het beleid Jeugd en Veiligheid in het reguliere beleid van organisaties verankerd doordat vele betrokken organisaties de doelstellingen ervan in de eigen beleidsplannen op hebben genomen.

Aandacht voor de doelstellingen

Voor 1997 zijn 66 subsidieaanvragen voor projecten Jeugd en Veiligheid gehonoreerd. Medewerkers van het projectsecretariaat hebben de indieners van voorstellen geadviseerd en ondersteund. Hierdoor is meer helderheid gebracht in de geformuleerde doelen van de projecten. De gehonoreerde voorstellen richten zich steeds op één of meer van de doelstellingen van het beleidsprogramma.

Ook is bij de ondersteuning aandacht besteed aan een duidelijke omschrijving van de te verwachten effecten van de voorgestelde aanpak. Op die manier is het straks beter mogelijk om vast te stellen of een project daadwerkelijk heeft bijgedragen tot het gestelde doel. De activiteiten van het projectsecretariaat hebben onder meer geleid tot het opstellen van de 'Handleiding indienen projectaanvragen Jeugd en Veiligheid 1998'. Deze is breed verspreid.

Over de mate waarin de partners zich in 1997 bij de uitvoering van projecten hebben gericht op de doelstellingen van het beleidsprogramma, kan het volgende vermeld worden.

Nieuwe Perspectieven heeft inhoud gegeven aan de doelstelling 'cliëntgerichte hulpverlening'. Uit de evaluatie van dit project blijkt dat in samenwerking met een groot aantal betrokkenen goede resultaten bereikt zijn: van de jongeren die het programma hebben doorlopen, is bij 82% de situatie ook een jaar na afloop, substantieel verbeterd. In november 1997 is deze aanpak uitgebreid voor het voetlicht gebracht op een druk bezochte lustrumviering.

Binnen dezelfde doelstelling is het onderdeel zwerfjongeren niet uitgewerkt. Dit is te begrijpen vanuit de vaststelling dat zwerfjongeren qua leeftijd buiten de doelgroep vallen, het gros immers is ouder dan 18 jaar. Bovendien werd in de ingediende voorstellen geen scherpe relatie naar de bestrijding van criminaliteit gelegd en concentreerde men zich op het

Noot 1 Hiervan is voor de Amsterdamse situatie een uitwerking gemaakt in de brochure 'Ketenbenadering en voorbeeldprojecten, instrument voor nadere uitwerking in de stadsdelen van het actieprogramma Binden of Boeien', Van Dijk, Van Soomeren en Partners, Amsterdam 1996.

realiseren van huisvesting. Het blijft evenwel mogelijk om vanuit het budget Jeugd en Veiligheid middelen ten behoeve van zwerfjongeren in te zetten op voorwaarde dat deze worden aangewend voor concrete hulpverlenings-trajecten en dat een duidelijke relatie naar bestrijding van jeugdcriminaliteit kan worden gelegd.

De activiteiten van de doelstelling 'veilige school' bevinden zich nog overwegend in de voorwaardenscheppende sfeer (convenanten). De ontwikkelde instrumenten zijn in 1997 nog niet beschikbaar voor alle Amsterdamse scholen voor voortgezet onderwijs.

Aan de signalering van probleemgedrag op jonge leeftijd ('vroegtijdige signalering') en de mentoraatsaanpak (als onderdeel van 'veilige openbare ruimten') is in 1997 slechts een begin van uitvoering gegeven. Voor de mentoraatsaanpakken geldt dat deze nog zwak zijn qua methodiek. Zoals hiervoor al is aangegeven hebben de stadsdelen vele projecten geïnitieerd in het kader van de doelstelling 'veilige openbare ruimten en andere plekken waar jongeren gebruik van maken'.

Aan de doelstelling 'variatie in straffen' is niet zozeer in het kader van Jeugd en Veiligheid aandacht geschonken, maar wel vanuit het reguliere beleid van de Raad voor de Kinderbescherming. De doelstelling 'vroegtijdig, snel en consequent reageren op strafbare feiten' heeft ruim aandacht gekregen in diverse Jeugd en Veiligheid projecten.

De doelstelling 'perspectief op werk' is nog niet geheel uit de verf gekomen. Met het investeren in een versterking van de coördinatie van het project Keerpunt is in 1997 beoogd de uitvoeringspraktijk van dit project te verbeteren.

Aan de doelstelling 'verbetering van de informatie over jeugdproblematiek' wordt in de volgende paragraaf apart aandacht besteed.

1.4 De doelstelling 'verbetering informatie over jeugdproblematiek' uitgelicht

Trends in jeugdcriminaliteit

In BoB II werd geconstateerd dat er onvoldoende informatie beschikbaar is voor een volledig en betrouwbaar overzicht van de mate waarin Amsterdamse jongeren strafbare feiten plegen.

Dit gegeven werd bevestigd door de Voorstudie naar trends in jeugdcriminaliteit in Amsterdam van oktober 1997 door het Bureau Intraval. De belangrijkste conclusies van dit onderzoek waren de volgende.

- Zowel uit de literatuur als uit gesprekken met de sleutelinformanten blijkt dat met name de kennis over ontwikkelingen in de jeugdcriminaliteit in Amsterdam een hiaat vertoont. Dit geldt zeker ten aanzien van groeps-criminaliteit of jeugdbendes.
- De onderzochte bestaande registratiesystemen zijn overwegend 'achterafbestanden' die in de meeste gevallen betrekking hebben op het voorgaande jaar. Ook worden gegevens, zelfs binnen de eigen organisatie, niet altijd uniform geregistreerd.

In 1997 heeft de Interbestuurlijke Regiegroep vastgesteld dat alle betrokken organisaties de taak hebben de kennispositie te verbeteren. Om daadkrachtig te kunnen reageren op de jeugdcriminaliteit is inzicht in hard cijfermateriaal een must. In hoofdstuk 2 wordt aangegeven hoe de verbetering van de informatiepositie verder vorm zal worden gegeven.

Ander Amsterdams onderzoek

In 1997 zijn nog meer stappen gezet om de informatiepositie te verbeteren. Naast het hiervoor genoemde onderzoek zijn in Amsterdam de volgende onderzoeken verricht waardoor op onderdelen meer kennis over de jeugdcriminaliteit beschikbaar is gekomen.

- De aangiftecijfers over 1997 van de Regiopolitie Amsterdam/Amstelland.
- De meting van de omvang van de jeugdcriminaliteit in Amsterdam in de eerste helft van 1995.
- Een onderzoek naar de populatie van het Haltbureau.
- Een onderzoek naar de veiligheid op de basisscholen.
- De Buurtindicatoren Jeugd in Amsterdam door O + S, het Amsterdamse Bureau voor Onderzoek en Statistiek.

In bijlage 1 worden kort de belangrijkste resultaten van deze onderzoeken weergegeven.

Begin 1998 zullen bovendien gegevens over de jeugdcriminaliteit 1995 (O-meting), 1996 en 1997 gepresenteerd worden.

Het is overigens noodzakelijk om een interpretatiekader te ontwikkelen voor de diverse onderzoeks- en registratiegegevens. Deze onderzoeken moeten met elkaar en met eerder verricht onderzoek in verband gebracht worden, aangezien de resultaten op het eerste gezicht niet altijd eenduidig lijken.

Landelijk beleid: CRIEM

Niet alleen in Amsterdam is onderzoek verricht naar jeugdcriminaliteit. In 1997 verscheen het rapport 'Criminaliteit in relatie tot de integratie van etnische minderheden' (CRIEM, november 1997) van de ministeries van Binnenlandse Zaken en van Justitie. Hoewel in dit rapport geen gedifferentieerde gegevens over Amsterdam worden verstrekt, wordt hierin wel een beeld gegeven van de problematiek van de grote stad en is dus op Amsterdam van toepassing.

In dit onderzoek wordt op basis van gegevens van de arrondissementsparketten uit 1995 het bestaande beeld bevestigd dat Marokkanen en Antillianen naar verhouding het grootste aandeel hebben van de etnische groepen in de 'gewone' criminaliteit. Surinamers volgen op plaats drie en Turken sluiten de rij. Voor de oplossing van de geconstateerde problematiek stelt het kabinet een drie sporenbeleid voor.

- 1 Het ontwikkelen van een landelijke aanpak gericht op een sluitende, individuele en gestructureerde benadering van jongeren die zich met lichtere vormen van criminaliteit bezig houden.
- 2 Het terugdringen van ongekwalificeerd schoolverlaten door het bestrijden van spijbelgedrag en van voortijdige schooluitval en inpassing in het arbeidsproces van de risicogroep.
- 3 Voorkomen dat de nieuwe generatie opgroeit tot de risicogroep van de toekomst.

Het kabinet vindt aandacht voor repressieve benaderingen noodzakelijk. Daarnaast legt men het zwaartepunt bij een preventief integratiebeleid.

Duidelijk is dat Amsterdam de visie van het kabinet op de voorgestelde oplossingsrichting van harte steunt. Sterker nog, in Amsterdam is mede onder impuls van het beleid Jeugd en Veiligheid reeds een start hiermee gemaakt.

1.5 Nieuwe prioriteiten voor de toekomst

In 1997 is door de Projectgroep Jeugd en Veiligheid, waarin de betrokken partners gezamenlijk optreden onder de verantwoordelijkheid van de Interbestuurlijke Regiegroep, een inventarisatie gemaakt van de onderdelen die in het beleid zijn opgepakt.

Het zal geen verwondering wekken dat hierbij is geconstateerd dat het beleid Jeugd en Veiligheid verder kan worden uitgebreid. Zoals al eerder aangegeven: 'Binden of Boeien' is een groeimodel. Dit betekent ook dat blijvend naar inhoudelijke verbetering en verdieping wordt gestreefd. Uit de inventarisatie is gebleken dat de volgende onderdelen in de komende

periode prioriteit behoeven:

- aanpakken voor speciale doelgroepen;
- een geïntegreerde buurtaanpak;
- participatie van jongeren;
- een optimale kennispositie.

De wijze waarop aan deze nieuwe uitdagingen in 1998 invulling gegeven zal worden komt in hoofdstuk 2 aan de orde.

1.6 Samenvattend

De betrokkenen bij het beleid Jeugd en Veiligheid hebben de in 1997 gevoerde koers regelmatig kritisch geanalyseerd. Dit gebeurde steeds in het perspectief van een beleid dat zich over meerdere jaren uit zal strekken. Het beleid in 1997 kenmerkt zich door een verbetering van het bestaande. Dit blijkt uit de volgende constatering.

- Het aantal betrokken partners is door de toetreding van de stadsdelen tot het samenwerkingsverband sterk uitgebreid.
- De doelstellingen van het beleid zijn ook na toetsing gehandhaafd.
- De grondslagen van het beleid, de ketenbenadering en de theorie van de sociale binding, blijven onaangetast.
- Door alle partners is de uitvoering van het beleid ter hand genomen. Na een startfase zijn allerlei projecten en initiatieven in de fase van de uitvoering gekomen.
- Er zijn voorwaarden gecreëerd voor een verdere verbreding en verdieping van het beleid in 1998. Nieuwe prioriteiten en uitdagingen zijn in kaart gebracht en er zijn afspraken gemaakt over de aanpak ervan.

Al met al kan worden vastgesteld dat het Jeugd en Veiligheidskonvooi de haven verlaten heeft. Om het konvooi op de juiste koers te houden is verdere verbreding en verdieping nodig. In het volgende hoofdstuk komt aan de orde wat dit betekent voor 1998.

2 Het beleid Jeugd en Veiligheid in 1998

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk komen de plannen voor het beleid Jeugd en Veiligheid 1998 aan de orde. Eerst wordt in paragraaf 2.2 ingegaan op de rol en de invloed van het beleid Jeugd en Veiligheid in Amsterdam.

Na de behandeling van deze algemene aspecten komen in 2.3 concrete beleidsthema's aan de orde die in 1998 zullen worden opgepakt.

In de daarop volgende paragrafen wordt aangegeven op welke wijze het beleid Jeugd en Veiligheid verdiept zal worden. In 2.4 wordt ingegaan op de integraliteit en de kwaliteit van het beleid en in 2.5 op de regievoering. Dit hoofdstuk wordt, evenals het voorgaande, afgesloten met een korte samenvatting.

2.2 Jeugd en Veiligheid in breder perspectief

Rijksbijdrage

Het Amsterdams beleidsprogramma ter bestrijding van de jeugdcriminaliteit vloeit voort uit het Convenant Grote Stedenbeleid. Dit convenant is afgesloten voor de periode 1995 - 1999. Dit betekent dat binnenkort beslist moet worden over de voortzetting. De gemeente Amsterdam heeft het standpunt dat investeringen van het rijk blijvend noodzakelijk zijn voor een lokale aanpak van de jeugdproblematiek. Dit sluit aan bij het in het vorige hoofdstuk genoemde rapport CRIEM. Hierin wordt het voornemen uitgesproken om het programma Jeugd en Veiligheid met kracht voort te zetten. Het bedrag dat het rijk voor Amsterdam beschikbaar stelt is de afgelopen jaren gestegen. Betrof het in 1996 ruim 4 miljoen gulden, in 1997 ging het om 8 miljoen gulden. Dit bedrag loopt in 1998 op tot 9.75 miljoen en tot 12.5 miljoen in 1999.

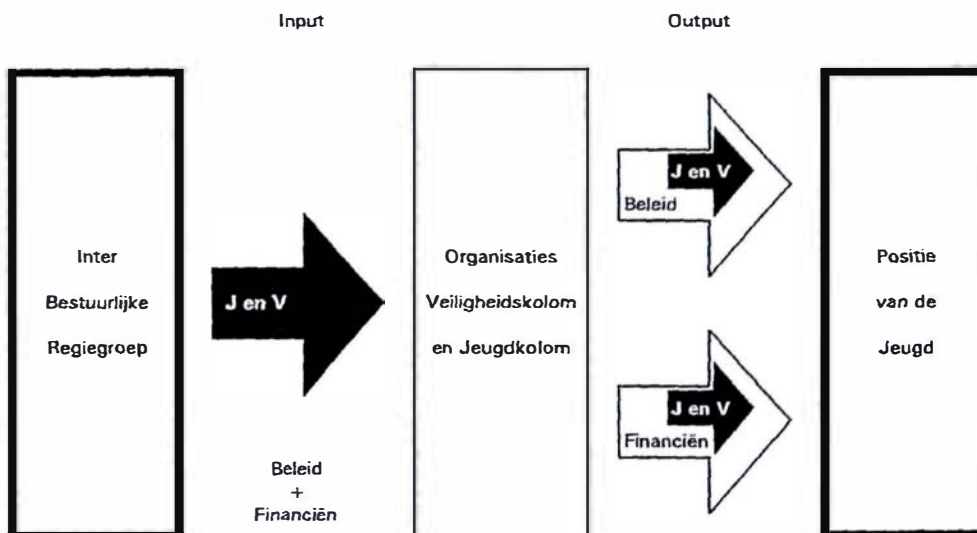
Jeugd en Veiligheid als aanjager

Ook in 1998 zal het merendeel van het budget Jeugd en Veiligheid ingezet worden voor concrete projecten en aanpakken. De overhead die bij een dergelijk omvangrijk beleidsprogramma onvermijdelijk is, drukt niet op het rijksbudget maar wordt door de gezamenlijke partners gedragen. Er is geen apart projectbureau Jeugd en Veiligheid opgezet en alleen op het niveau van de projectuitvoering worden - waar nodig - coördinatiefuncties met rijksmiddelen gefinancierd. Overigens hebben onder meer de stadsdelen aangegeven wel behoefte te hebben aan middelen voor enige programma-coördinatie gezien het grote aantal initiatieven dat binnen hun grenzen vanuit allerlei beleidsvelden wordt ondernomen.

De partners dragen ook in het kader van hun reguliere activiteiten of op andere wijze dan via het Grote Stedenbeleid gefinancierde projecten bij aan de doelstellingen van Jeugd en Veiligheid. Er wordt in Amsterdam dan ook meer geld ingezet dan enkel de rijksbijdrage. De reguliere inzet van de betrokken organisaties komt in bijlage 2 aan de orde als per instantie een schets gegeven wordt van het beleidskader.

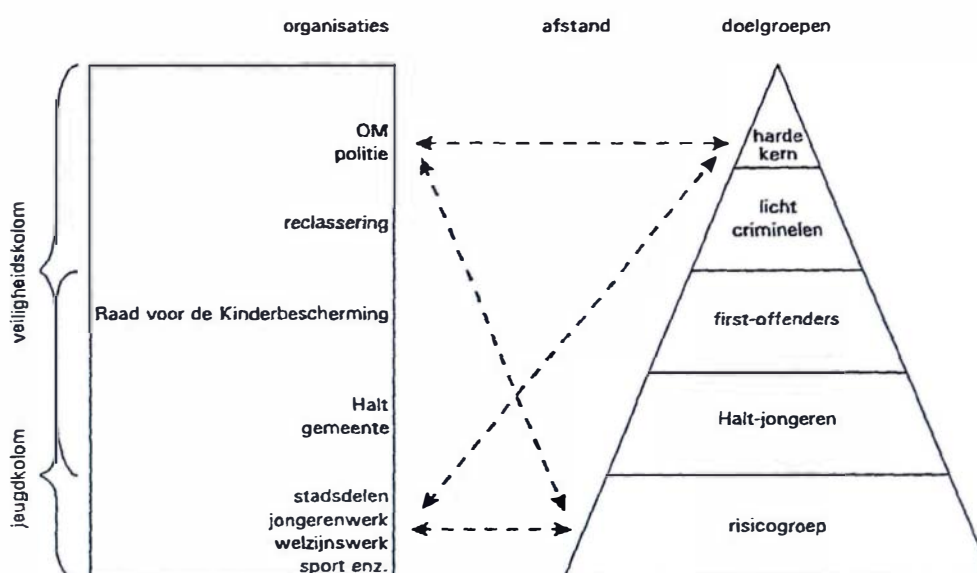
Het beleid Jeugd en Veiligheid heeft een aanjaagfunctie. Er wordt een kettingreactie bij de samenwerkende partners beoogd. Ook bij de uitvoering van reguliere taken moet men de 'Jeugd en Veiligheids-pet' opzetten. Door het samenspel van reguliere inzet en de extra inspanningen in het kader van Jeugd en Veiligheid, wordt het effect op de jeugdcriminaliteit vergroot.

Deze aanjaagfunctie kan als volgt zichtbaar worden gemaakt.

Veiligheid en jeugd groeien naar elkaar toe

Bij de doelgroepgerichte aanpak van Jeugd en Veiligheid staat het adagium 'de keten compleet' centraal. De partners hebben de ambitie om voor alle jongeren een sluitende en samenhangende aanpak te ontwikkelen, dus ook voor de harde kern. Gezien de grote afstand tussen deze harde kern en voorzieningen in de veiligheidskolom en zeker ook in de jeugdkolom zijn extra inspanningen noodzakelijk om deze dichterbij elkaar te krijgen. De afstand kan als volgt worden gevisualiseerd.

1998 staat in het teken van het naar elkaar groeien van de 'kolom' veiligheid en de 'kolom' jeugd. Een complete keten veronderstelt dat de afzonderlijke schakels met elkaar in contact zijn en dat het contact zodanig is, dat daardoor de keten als geheel versterkt wordt. Jeugd en Veiligheid beoogt dit proces te versnellen.

Om een dergelijke versnelling mogelijk te maken en daadwerkelijk innovatie te bewerkstelligen, zal in 1998 bij de beoordeling van aanvragen voor projecten 1999 een al bestaand criterium verder worden uitgewerkt, namelijk de mate waarin activiteiten niet alleen passen in de ketenbenadering, maar deze ook versterken. Daarbij staat centraal dat het geheel van activiteiten – zowel binnen de jeugd- als de veiligheidskolom – onderdeel moet uitmaken van een gezamenlijke keten.

2.3 De uitdagingen van 1998

Zoals in hoofdstuk 1 werd geconstateerd, is eind vorig jaar na een inventarisatie besloten dat enkele onderwerpen in 1998 prioriteit moeten krijgen. In werkgroepen zijn deze gezamenlijk nader uitgewerkt. De Interbestuurlijke Regiegroep heeft daarbij vastgesteld dat deze thema's de aandacht van elke organisatie afzonderlijk verdienen. De nieuwe thema's zijn uitgewerkt in meerjarenplanningen van diverse organisaties. In deze paragraaf wordt aangegeven hoe ze in 1998 worden opgepakt.

Doelgroepgerichte benadering versterken

In aanvulling op de aanpak van 1997 blijft in 1998 het accent van de inspanningen gericht op de doelgroep jongeren van 12 tot 18 jaar. Daarnaast vindt een verbreding van de doelgroep plaats en een verdere intensivering van de aandacht. In 1998 zal de doelgroepgerichte benadering worden aangescherpt ten aanzien van de volgende groepen.

- 12-minners.
- Stelselmatige daders.
- Jongeren die in groepen criminaliteit plegen.

Om bestaande projecten van stedelijke partners te continueren en de doelgroepgerichte benadering in 1998 te versterken is een bedrag gereserveerd van 1.5 miljoen gulden, waarvan 0.5 voor nieuwe thema's.

Aan alle doelgroepen van beleid zal in 1998 aandacht worden besteed. De harde kern jongeren komen in elk geval in beeld bij de aanpak Stelselmatige Daders en bij Nieuwe Perspectieven. Nieuwe Perspectieven richt zich eveneens op de licht criminelen. De stadsdelen richten zich op de licht criminelen en op de risicogroep. 12-minners en jongeren die groeps-criminaliteit plegen, kunnen tot alle doelgroepen behoren en dus tot het bereik van alle betrokkenen, afhankelijk van de strafbare feiten die ze plegen en de frequentie.

Bij de aanpak staat de ketenbenadering centraal. Door het streven naar een complete keten, zullen de betrokken organisaties met een verscheidenheid aan doelgroepen in contact komen.

Het Jeugdreclasseringsplatform² geeft in haar meerjarenplanning aan in 1998 via themagerichte en integrale aanpakken uitvoering te zullen geven aan de doelgroepgerichte aanpak. Het platform zal zich zowel richten op stelselmatige daders en groeps-criminaliteit, als op 12-minners. Men wil voorts een wijkgerichte en integrale aanpak van de jeugdcriminaliteit ontwikkelen en stelt daarbij een nauwe samenwerking met de stadsdelen voor. De stadsdelen op hun beurt vermelden in hun Notitie Buurtgerichte Aanpak Jeugd en Veiligheid een lokaal jeugdbeleid te zullen ontwikkelen dat moet leiden tot een samenhangend en sluitend netwerk van voorzieningen op buurtniveau voor alle jongeren, dus ook voor jongeren met een zwaardere problematiek. Hierbij staat een integrale benadering voorop en zullen tenminste de volgende voorzieningen en beleidsterreinen betrokken worden.

Noot 2 Dit platform is in 1997 ontstaan en bestaat uit: Raad voor de Kinderbescherming, Regiopolitie Amsterdam/Amstelland, Openbaar Ministerie, Reclassering en Jeugdreclassering.

- Scholen.
- Jeugdzorg (jeugdgezondheidszorg, jeugdhulpverlening, jeugd-reclassering).
- Sociaal-cultureel werk (buurthuizen, speeltuinen, kinderopvang, jongerencentra).
- Sportverenigingen en sportbuurtwerk.
- Politie en Openbaar Ministerie.
- Arbeidsvoorziening.
- Vroeg-/voorschools en naschools aanbod.
- Coördinatoren op de volgende terreinen: onderwijs, welzijn, jeugdbeleid, migrantenbeleid, werkgelegenheid, veiligheid en buurtbeheer.

Daarnaast zal door de stadsdelen extra geïnvesteerd worden in vroegtijdige signalering, vooral van belang voor het lichtere gedeelte van de doelgroep, de risicojongeren.

Jeugd en Veiligheid is vooralsnog met name jongensbeleid. Vooral jongens maken gebruik van de opgestarte projecten en initiatieven. In 1998 willen de partners in toenemende mate aandacht schenken aan de problematiek van Amsterdamse meisjes.

Tevens zal de aandacht niet meer vooral alleen gericht zijn op daders, maar ook op slachtoffers. Dit vanuit het idee dat daders op hun beurt ook vaak weer slachtoffer zijn of worden en vice versa.

Sterke gerichtheid op de convenantsdoelen

Ook in 1998 staan voor de partners de convenantsdoelen centraal.

De gemeente zal in 1998 de preventieve taken van Nieuwe Perspectieven West/Nieuw-West, ontstaan na de implementatie binnen Nieuwe Perspectieven van het AFAK-project en het preventieproject Osdorp, beëindigen en zo de mogelijkheden voor instroom van zwaardere probleemgroepen elders in de stad vergroten. Dit betekent dat het programma Nieuwe Perspectieven zich volledig zal gaan richten op de harde kern jongeren en op licht-criminelen. Uitgangspunt van de gemeente is immers dat de trap van bovenaf schoongeveegd moet worden, dus de jongeren met een zwaardere problematiek het eerst.

In 1998 zal Nieuwe Perspectieven met een interventieteam uitgebreid worden, zodat 600 jongeren die behoren tot de doelgroepen licht-criminelen en harde kern in heel Amsterdam geholpen kunnen worden. De gemeente streeft een flexibele inzet van de teams na, waarbij steeds wordt gekeken in welk gedeelte van de stad het programma het hardst nodig is. In 1998 is voor Nieuwe Perspectieven 3.25 miljoen gulden gereserveerd.

Natuurlijk blijft een preventieve aanpak, met name in stadsdelen, essentieel. Ook de gemeente ziet nadrukkelijk het belang van investeren in de toekomst. Over de manier waarop de preventieve aanpak gestalte kan krijgen en de relatie ervan tot Nieuwe Perspectieven en andere voorzieningen zal in 1998 een conferentie met (praktijk)deskundigen georganiseerd worden. De resultaten van die conferentie zullen meewegen in de beslissing omtrent de verdere vormgeving van de preventieve aanpak.

Uiteraard vergt het van alle betrokkenen de nodige inspanningen om jongeren met politie- en justitiecontacten op te leiden dan wel werk te geven. De Wet Inschakeling Werkzoekenden die op 1 januari 1998 van kracht is geworden en die een sluitende aanpak beoogt voor alle werkzoekende jongeren, zal hiertoe moeten faciliteren.

Het project Keerpunt doet in zijn projectplan 'Keerpunt 2000' voorstellen voor een verbetering van de arbeidstoeleiding van jongeren met politie- en justitiecontacten. Hierin worden doelen, te behalen resultaten en de wijze waarop deze resultaten gemeten worden operationeel geformuleerd. De organisatie van de instroom, toeleiding en bemiddeling wordt geschetst. De

gemeente zal aan het projectplan in 1998 mede uitvoering geven.

Daarnaast zal de gemeente er in 1998 voor zorgen dat het project Veilig in School de stap maakt van het realiseren van voorwaarden, naar een daadwerkelijke verbetering van de veiligheid op scholen voor leerlingen. Het resultaat van de in dit verband ontwikkelde instrumenten moet zijn, dat er minder probleemgedrag op scholen voorkomt en dat de binding van leerlingen aan de school versterkt wordt.

Voor dit project geldt dat bijvoorbeeld een aanpak van het wapenbezit op school past in het streven naar het terugdringen van het geweld en aandacht voor slachtoffers.

Er zal in 1998 een fonds worden gevormd van 0.75 miljoen gulden om het lopende traject Veilig in School voort te zetten.

Geïntegreerde buurtaanpak ontwikkelen

Een belangrijke constatering van de hiervoor genoemde notitie Buurtgerichte Aanpak van de stadsdelen is dat samenhang en regie ontbreekt in het grote aantal projecten en maatregelen dat in het kader van integraal jeugdbeleid, integraal veiligheidsbeleid, buurtbeheerbeleid, de jeugdhulpverlening, onderwijsbeleid (Bij de les blijven) en/of het beleid Jeugd en Veiligheid binnen een stadsdeel beschikbaar is. Er is geen overzicht in de beschikbaarheid en het aanbod van voorzieningen op het niveau van (clusters van) stadsdelen.

De betrokken partners zullen elkaar steeds vaker op buurtniveau ontmoeten wanneer men met doelgroepgerichte aanpakken aan de slag gaat. Het is daarom van belang dat aandacht wordt besteed aan samenwerking en afstemming.

In 1998 zal dan ook, nog meer dan in 1997 al het geval is, prioriteit gegeven worden aan de ontwikkeling van een geïntegreerde buurtaanpak. De plannen van het Jeugdreclasseringsplatform en de stadsdelen gaan duidelijk die kant op. Een voorbeeld van zo'n aanpak is het project Justitie in de Buurt. In 1998 is voor de ontwikkeling van buurtgerichte aanpakken 0.6 miljoen gulden beschikbaar gesteld. Het totaalbedrag voor Jeugd en Veiligheidsprojecten in de stadsdelen komt daarmee in 1998 op 3.6 miljoen gulden.

In 2.5 zal ingegaan worden op de regievoering in dit verband.

Kennispositie verbeteren

In 1998 zal worden geïnvesteerd in de verdere verbetering van de kennispositie, de noodzaak hiertoe is in 1.4 toegelicht. Alle partners hebben toegezegd aan een dergelijke verbetering te zullen meewerken. Informatiesystemen van de politie en het Openbaar Ministerie, maar ook van andere betrokkenen, zullen geoptimaliseerd moeten worden om harde gegevens over de jeugdcriminaliteit en ontwikkelingen daarin te kunnen leveren.

De gemeente geeft invulling aan deze prioriteit door de opzet van een interactieve Jeugdcriminaliteitsmonitor. Dit is een kwalitatieve vorm van monitoring waarbij periodiek en gericht achtergrondinformatie wordt verzameld. De opzet van de Jeugdcriminaliteitsmonitor is driedelig.

- 1 Volgen van actuele ontwikkelingen rondom bestaande Amsterdamse en landelijke registratiesystemen, waar mogelijk het koppelen van de systemen en het kritisch scannen van hieruit voortvloeiende gegevens.
- 2 Periodiek verzamelen van kwalitatieve informatie bij sleutelinformanten en jongeren zelf via een panel/trendwatcher-structuur op stadsdeelniveau.
- 3 Mogelijk verrichten van aanvullend onderzoek naar specifieke ontwikkelingen en trends in jeugdcriminaliteit in Amsterdam op basis van de uitkomsten onder 1 en 2.

In dit flexibele instrument wordt de dynamiek van de stad gereflecteerd. Via de monitor ontstaat ook twee-richtingverkeer met jongeren, naast interactie met allerlei andere betrokkenen op stadsdeelniveau bij het beleid Jeugd en Veiligheid. Door middel van panels zal informatie bij jongeren gehaald worden, maar ook zal aan jongeren informatie gegeven worden. De monitor is tevens een voorbeeld van de manier waarop jongerenparticipatie zal worden vormgegeven.

Meer aandacht voor jeugdparticipatie en communicatie

In 1998 zal de participatie van jongeren, de doelgroep van het beleid, worden nagestreefd. De aard en opzet van het beleidsprogramma brengen met zich mee, dat de betrokkenheid van jongeren niet vanzelf ontstaat maar moet worden georganiseerd. Er is niet één, herkenbaar 'projectbureau Jeugd en Veiligheid' waar jongeren gemakkelijk aan kunnen kloppen. Bovendien komen jongeren in contact met afzonderlijke projecten die zich niet afficheren als onderdeel van een bredere aanpak Jeugd en Veiligheid. In 1998 moeten de afzonderlijke partners nadrukkelijker zorgen voor de inbreng van jongeren in de opzet en uitvoering van projecten. Zoals hiervoor al aangegeven zullen jongeren actief ingeschakeld worden bij de Jeugdcriminaliteitsmonitor. Jongeren zelf zijn een belangrijke informatiebron. De gemeente wil van jongeren weten wat er volgens hen in de stad gebeurt.

De stadsdelen stellen in hun notitie het begrip participatie centraal en ook het Jeugdreclasseringsplatform geeft aan jeugdparticipatie belangrijk te vinden. In 1998 zal hieraan vorm worden gegeven.

De communicatie omtrent Jeugd en Veiligheid heeft zich tot dusverre overeenkomstig het communicatie-advies van ComBat (februari 1997) vooral gericht op de betrokken partners en interne media. In 1998 gaat de tweede fase van het communicatieplan in.

Via communicatie zal het bestaande draagvlak versterkt worden en de herkenbaarheid van het beleid vergroot. De onderlinge communicatie tussen het grote aantal betrokkenen moet gestimuleerd en gefaciliteerd worden. De partners moeten weten wat er zowel stadsbreed als in de stadsdelen gebeurt om de veiligheid te bevorderen.

De jeugd en veiligheidsproblematiek zal in de stad bespreekbaar worden gemaakt. In het ComBat-advies zijn hiervoor communicatiemiddelen voorgesteld als Internet, een database, een smoelenboek, een nieuwsbrief en een videojournaal. Waar mogelijk zal ook de communicatie op projectniveau ondersteund worden door bijvoorbeeld verspreiding van succesvolle methoden van aanpak (expert-meetings).

Ook dient de vraag beantwoord te worden in hoeverre het wenselijk is om meer naar buiten te treden met de geboekte resultaten van het beleid. Voor de beantwoording van deze vraag is van belang wat het evaluatieonderzoek op zal leveren. Bij het verschijnen van de eerste evaluatie van de BoB I projecten begin 1998 zal hierover besluitvorming in de regiegroep kunnen plaatsvinden.

Voor de uitvoering in 1998 van enkele van de genoemde prioriteiten en de ontwikkeling van een aantal voorwaarden en instrumenten is 0.75 miljoen gulden beschikbaar. Dit betreft de volgende onderdelen.

- De verbetering van de informatiepositie: de opzet van de interactieve Jeugdcriminaliteitsmonitor.
- Meer aandacht voor jeugdparticipatie en communicatie.
- Een constante aandacht voor de verbetering van de kwaliteit van projecten (zie 2.4).
- Evaluatie van het gevoerde beleid en verdere programma-ontwikkeling (zie 1.2).

2.4 Meer integraliteit en kwaliteit

Integraliteit versterken

Door de toetreding van de stadsdelen tot het beleid Jeugd en Veiligheid en de nieuwe initiatieven die zijn genomen, is er sprake van verdere integratie van een stedelijke en een stadsdeelgerichte aanpak. Met name in het kader van de ontwikkeling van een meer buurtgerichte aanpak zal deze integraliteit in de toekomst nog verder toenemen. Om dit mogelijk te maken is het van belang dat over en weer wordt aangegeven hoe men in de praktijk denkt samen te werken.

De Interbestuurlijke Regiegroep heeft besloten dit te bevorderen door als voorwaarde te stellen dat in projectaanvragen voor 1999 duidelijk vermeld moet worden wat de stedelijke en stadsdeelpartners van elkaar verwachten bij de uitvoering van projecten.

De afzonderlijke projecten zullen meer dan in 1997 in dit licht beoordeeld worden. Meer integraliteit in beleid en uitvoering betekent ook meer aandacht voor de vraag of projecten - en de reguliere activiteiten van de betreffende organisatie - passen binnen de totale Jeugd en Veiligheidsaanpak.

Dit principe zal in 1998 worden geïntroduceerd. Bij de beoordeling van de in te dienen projectaanvragen voor 1999 zal gekeken worden naar de vraag hoe het betreffende project geplaatst kan worden binnen het geheel van activiteiten van de aanvragende partij op het gebied Jeugd en Veiligheid. De aanvrager zal dit verband duidelijk moeten maken.

Kwaliteit van projecten verbeteren

Projecten blijven ook in 1998 belangrijke instrumenten om de convenantsdoelen te realiseren. Een verbetering van de kwaliteit van de projecten Jeugd en Veiligheid heeft de constante aandacht. De opzet van de projecten wordt kritisch beoordeeld en onduidelijke projectvoorstellen of voorstellen voor projecten die geen directe bijdrage aan de bestrijding van jeugdcriminaliteit leveren, worden afgewezen. Uiteraard dienen projecten concrete doelen te stellen die aansluiten bij de convenantsdoelen.

Kwaliteitsverbetering zal ook worden nagestreefd door een nadere vergelijking van uitgevoerde projecten. Op verschillende manieren wordt de pleinenaanpak in Amsterdam vormgegeven. De goede en minder goede aspecten van de diverse aanpakken zullen in kaart worden gebracht, onder meer door de organisatie van expert-meetings. Dit levert voor toekomstige projecten een goed overzicht van 'do-s' en 'don't-s'.

Ook andere aanpakken waarvan meerdere voorbeelden bestaan, zoals jeugdtoezichthouders en mentoraatsaanpakken, zullen op deze wijze worden besproken.

2.5 Een heldere regie

Versterking regie

Het beleid Jeugd en Veiligheid evolueert meer en meer naar een beleid waarmee een sluitende en samenhangende aanpak voor alle jongeren in de gehele keten tot stand gebracht wordt.

Bij een dergelijk breed beleid, waarbij zoveel partners betrokken zijn die elk ook steeds de eigen verantwoordelijkheid behouden, zijn eenduidige afspraken over de regie van belang. Inhoud geven aan de regierol via hiërarchische lijnen biedt geen oplossing. Immers, het stadsdeel dat een lokaal jeugdbeleid wil opzetten zal daarin een belangrijke rol toe willen dichten aan de politie. En over de politie heeft het stadsdeel geen zeggenschap, al vindt er natuurlijk wel overleg plaats in de lokale (sub-)driehoek. Voor de ontwikkeling van een beleid op lokaal niveau waarin ook Jeugd en

Veiligheid een plaats heeft, is een klimaat noodzakelijk waarin de afzonderlijke partners aanspreekbaar zijn op hun bijdrage. Men moet elkaar ook durven aanspreken op ieders verantwoordelijkheid. Bovendien moeten er afspraken gemaakt worden over de vraag: wat gebeurt er als men er op lokaal of centraal niveau niet uitkomt?

Rol stadsdelen

De stadsdelen geven in hun Notitie Buurtgerichte Aanpak aan dat zij in 1998 een integraal lokaal jeugdbeleid willen vormgeven en voor hun gebied een preventief plan van aanpak zullen ontwikkelen gericht op het terugdringen van marginalisering onder jongeren.

In lijn hiermee heeft de interbestuurlijke regiegroep al bij het toetreden van de stadsdelen besloten dat deze op decentraal niveau de regie hebben over de ontwikkeling en uitvoering van het plan van aanpak. Dit is een logische keuze gezien de positie en expertise van het stadsdeel. Aanvragen voor projecten in stadsdelen kunnen dan ook slechts worden ingediend via de stadsdelen en nadat deze daarmee hebben ingestemd.

Om de positie van de stadsdelen verder te versterken wordt in 1998 de overstap gemaakt van losse projecten naar integrale aanpakken. Jeugd en Veiligheid transformeert van een subsidieregeling voor losse projecten naar een bijdrage aan lokaal beleid, zonder af te zien van eenduidige product-eisen en resultaatverwachtingen.

Rol stedelijke partners en centrale stad

Om te realiseren dat stadsdelen invulling kunnen geven aan hun regierol is het noodzakelijk dat het aanbod van de stedelijke partners op het niveau van de stadsdelen helder is. Bovendien geldt dat de stedelijke partners moeten zorgen voor een nadrukkelijke aansturing van de eigen organisatie op de doelstellingen van het beleid Jeugd en Veiligheid. Waar het stedelijke en het stadsdeelniveau elkaar ontmoeten, moet prioriteit gegeven worden aan de convenantsdoelen.

In dit verband zal de gemeente ook in 1998 nadrukkelijk haar verantwoordelijkheid nemen. Van een voorziening als Nieuwe Perspectieven worden de instroommogelijkheden per stadsdeel of cluster van stadsdelen aangegeven. De voorzieningen die tot haar verantwoordelijkheid behoren zullen door de gemeente sterker aangestuurd worden op de beleidsdoelen van Jeugd en Veiligheid. Op stadsdeelniveau betreft het in elk geval:

- Nieuwe Perspectieven;
- het voortgezet onderwijs, onder meer via Veilig in School en Bij de Les Blijven;
- het terrein werk, onder meer via Keerpunt 2000;
- het Haltbureau.

Daarnaast zal de gemeente in ROA-verband agenderen hoe ook de jeugdhulpverlening op de ontwikkelingen in de stadsdelen aan kan sluiten.

Maar ook van de partners in het Jeugdreclasseringsplatform zal gevraagd worden om hun inspanning zodanig zichtbaar te maken dat deze op stadsdeelniveau (dan wel op het niveau van clusters van stadsdelen) benoembaar is.

Rol Interbestuurlijke Regiegroep

De Interbestuurlijke Regiegroep blijft overigens ook in 1998 het admiraalschip van de Jeugd en Veiligheidsvloot. Door het leggen van een belangrijk deel van de regie op het decentrale niveau bij de stadsdelen is een actieve rol van de regiegroep noodzakelijk. De regiegroep moet de voorwaarden creëren zodat de stadsdelen invulling kunnen geven aan hun rol.

Zo moet het stadsdeel terug kunnen vallen op de regiegroep wanneer geen overeenstemming bereikt kan worden met instanties waarover men geen zeggenschap heeft. Overigens betekent dit niet per definitie dat het

stadsdeel daaruit als 'winnaar' te voorschijn komt: er ontstaat een onderhandelingsproces waarbij steeds toetsing aan de beleidsdoelen plaats moet vinden.

Daarnaast speelt de regiegroep een belangrijke rol bij het realiseren van een klimaat waarin de partners elkaar aanspreken. Als een partner zijn verantwoordelijkheden ontloopt of zich niet aan gemaakte afspraken houdt, is het aan de gezamenlijke partners in de regiegroep om actie te ondernemen. De regiegroep is het platform dat het management voert over de keten. Signalen over zwakke schakels en (tijdelijk) ontbreken van verbanden worden omgezet in acties ter versterking van de keten en daarmee fungeert de regiegroep als meld- en klachtenkamer. De regiegroep houdt daarnaast haar eigen zelfstandige verantwoordelijkheid bij de sturing van het afstemmingsproces van Jeugd en Veiligheid. Hier worden gezamenlijk de lijnen voor de toekomst uitgezet. Dit betekent onder meer dat nieuwe uitdagingen in het beleid moeten worden geformuleerd waarop vervolgens actie wordt ondernomen.

Instrumentarium: het preventiedocument

Management van de keten is alleen mogelijk als de kracht van de afzonderlijke schakels bekend is. Een verbetering van de informatievoorziening omtrent deze schakels is dan noodzakelijk. Daartoe zal het "preventiedocument" worden ontwikkeld.

Het preventiedocument geeft aan per (stedelijke) voorziening of functie welke inzet jaarlijks in een afgebakend gebied (stadsdeel, cluster van stadsdelen, stedelijk) beschikbaar is en de geldende condities om van dat aanbod gebruik te maken. In het document worden bijvoorbeeld de volgende voorzieningen opgenomen.

- De preventieprojecten vanuit Jeugd en Veiligheid.
- De preventieprojecten vanuit de jeugdzorg.
- De projecten vanuit Bij de les blijven.
- Instellingen voor (jeugd)hulpverlening (SAC/Nieuwe Perspectieven, Boddaert, Streetcornerwork, RIAGG).
- De activiteiten van het sociaal-cultureel (jongeren)werk en sport.
- De activiteiten van het activerend arbeidsmarktbeleid.
- Een gebiedsanalyse van het stadsdeel, inclusief politie, Openbaar Ministerie, enz.

Per stadsdeel of cluster van stadsdelen ontstaat zo een concreet overzicht van de beschikbare voorzieningen. Stadsdelen krijgen met dat document ook zicht op het aanbod van instellingen die zij niet aansturen (vastgelegde inspanningsverplichtingen). Op die wijze kan men de toeleiding vormgeven en zorgen voor een betere aansluiting van vraag en aanbod. Op basis daarvan kan uiteindelijk de noodzakelijke capaciteit worden bepaald en kunnen ook reële taakstellingen worden opgelegd.

Door een jaarlijkse rapportage per stadsdeel krijgen stedelijke partners zicht op de in- en uitstroom bij de door hen aangestuurde voorzieningen. Voor de interbestuurlijke regiegroep leveren de verschillende preventiedocumenten de mogelijkheid om (clusters van) stadsdelen met elkaar te vergelijken. Het preventiedocument is eveneens een instrument om daadwerkelijk regie op de keten als geheel te kunnen voeren en de kwaliteit van het beleid te verbeteren.

In 1998 zal een pilot 'Ontwikkeling Preventiedocument' worden gestart in één stadsdeel of cluster van stadsdelen.

2.6 Samenvattend

In 1998 staat een verdere verbreding en verdieping van het beleid Jeugd en Veiligheid centraal. De lijnen die in vorige jaren zijn ingezet, zullen worden doorgetrokken. Zo blijven bij alle betrokken partijen de convenantsdoelen centraal staan.

Jeugd en Veiligheid zal in 1998 haar aanjaagfunctie waar moeten maken. Iedereen is het erover eens dat de investering vanuit het rijksbudget alleen niet voldoende is om de jeugdcriminaliteit in Amsterdam met succes terug te dringen. Ook in het kader van het reguliere beleid is inzet noodzakelijk, zowel wat betreft de beschikbaarheid van financiële middelen als aandacht in het beleid. Het opzetten van de 'Jeugd en Veiligheids-pet' staat symbool voor het feit dat de convenantsdoelen breed en diep zijn ingedaald in de betrokken organisaties.

Door de toenemende samenwerking in de uitvoering zullen de partners van de veiligheidskolom en de jeugdkolom steeds verder naar elkaar toegroeien en wordt tegelijkertijd de integraliteit van de aanpak verder bevorderd. Het beleid Jeugd en Veiligheid beoogt dit proces te versnellen.

In het jaarplan 1998 - ook aan te duiden als BoB III - zijn de volgende prioriteiten opgenomen.

- Een verdere versterking van de doelgroepgerichte aanpak, waarbij met name aandacht geschonken wordt aan 12-minners, stelselmatige daders en jongeren die in groepen criminaliteit plegen.
- Het verder ontwikkelen van geïntegreerde buurtaanpakken.
- De verbetering van de informatiepositie, waarin onder meer de opzet van de interactieve Jeugdcriminaliteitsmonitor is vervat en ook het feit dat organisaties voor harde cijfers over de jeugdcriminaliteit moeten zorgen.
- Meer aandacht voor jeugdparticipatie en communicatie.
- Een constante aandacht voor de verbetering van de kwaliteit van projecten.
- Evaluatie van het gevoerde beleid.

Door het steeds verder uitdijen van het Jeugd en Veiligheidskonvooi blijft een heldere regie een absolute voorwaarde voor een behouden vaart. In 1998 krijgen de stadsdelen wat dat betreft een belangrijke rol. In hun gebied zullen zij beter in staat gesteld worden de regie te voeren over het lokale jeugdbeleid, waarvan het beleid Jeugd en veiligheid een onderdeel vormt. Om inhoud aan deze decentrale regierol te geven zijn twee zaken van belang.

- Stedelijke organisaties dienen te zorgen voor een nadrukkelijke aansturing op stadsdeelniveau van voorzieningen waarvoor zij verantwoordelijk zijn (en maken hun aanbod zichtbaar).
- De interbestuurlijke regiegroep zorgt voor de regie op het centrale niveau en voor een gezamenlijke koersbepaling.

Als instrumentarium om regievoering op deze wijze mogelijk te maken zal in 1998 een preventiedocument worden ontwikkeld.

Bijlage 1 Probleemsignalering

1 Aangiftecijfers politie 1997

De politie heeft het volgende overzicht verstrekt van het aantal aanhoudingen van jongeren in 1997.

Tabel 1 Aanhoudingen naar delictsoort 12-17 jarigen

	1996	1997	verschil in %
straatroof	205	213	+ 4
overval	14	31	+ 122
overig geweld	382	420	+ 10
inbraak	142	135	-5
diefstal van/uit auto	179	268	+ 50
zakkenrollen	55	54	-2
diefstal (brom)fiets	172	248	+ 44
overige diefstallen	1150	1171	+ 2
overige vermogensdelicten	115	187	+ 63
overige criminaliteit	452	551	+ 22
overig (o.m. verkeer)	678	710	+ 5
totaal	3544	3988	+ 13

Bron: O&S, Regiopolitie Amsterdam-Amstelland

2 Van harde kern tot risicogroep

Doelgroepen

De doelgroep van BoB betreft jongeren van 12 tot 18 jaar. Er is op basis van de gegevens frequentie en zwaarte van het delict een landelijke classificatie opgesteld, die ook door Amsterdam wordt gehanteerd³. Hierin worden (van licht naar zwaar) de volgende groepen onderscheiden:

- risico-groep,
- Halt-jongeren,
- beginners,
- licht criminelen,
- harde kern.

Omvang jeugdcriminaliteit

In het onderzoek 'Evaluatie Jeugd en Veiligheid Amsterdam, Omvang jeugdcriminaliteit in 1995' (verschijning begin 1998) wordt, conform de afspraken hierover met het rijk, een beeld gegeven van de omvang van de jeugdcriminaliteit in de eerste helft van 1995. Rapportages over de eerste helft van 1996 en de jaren daarna zullen nog volgen. Voor dit onderzoek is gebruik gemaakt van de HKS-gegevens van de regiopolitie Amsterdam-Amstelland. Het betreft processen-verbaal waarin een verdachte is gekoppeld aan één of meerdere feiten (verbalen van oplossing).

Noot 3 Zie notitie 'Eenheid van begrip'.

Volgens het onderzoek heeft de politie van Amsterdam in de eerste helft van 1995 voor in totaal 1.614 verdachten, in de leeftijd van 12 t/m 24 jaar en woonachtig te Amsterdam, één of meerdere verbalen van oplossing opgemaakt. 512 of eenderde van de verdachten zijn jonger dan 18 jaar. De meeste jonge daders zijn van het mannelijke geslacht. Slechts 14% bestaat uit meisjes.

In de eerste helft van 1995 wordt de Amsterdamse jeugd volgens het HKS-bestand verantwoordelijk geacht voor het plegen van 5.735 delicten, dit betekent gemiddeld ruim drie per persoon. In de meeste gevallen betreft het vermogensdelicten.

Harde kern, licht-criminelen en first-offenders

Tabel 2 Type jeugdcriminelen eerste helft 1995

	12-17 jaar		18-24 jaar		totaal	
	abs.	%	abs.	%	abs.	%
harde kern	180	35	392	36	572	35
lichte criminelen	133	26	382	35	515	32
first-offenders	156	31	209	19	365	23
onbekend	43	8	119	11	162	10
totaal	512	100	1102	100	1614	100

Zowel de harde kern als de groep licht-criminelen en first-offenders bestaat voor het grootste gedeelte uit jongens. In de verdeling over de stadsdelen van de onderscheiden groepen bestaat nauwelijks verschil.

Jongeren die tot de harde kern behoren plegen gemiddeld veel meer delicten dan de overige groepen. Bijna de helft van deze jongeren pleegde gekwalificeerde diefstal, zoals inbraak in woning. Ook diefstal met geweld wordt door deze groep relatief vaak gepleegd, met name door de minderjarige harde kern-criminelen.

Licht-criminelen plegen het vaakst eenvoudige diefstal en diefstal in vereniging. Minderjarige licht-criminelen maken zich daarbij vaker schuldig aan diefstal in vereniging dan meerderjarige. Ook onder de first-offenders maken minderjarigen zich vaker schuldig aan diefstal in vereniging.

Halt-jongeren

In de eerste helft van 1995 zijn in het totaal 417 jongeren doorverwezen naar Bureau Halt. Het grootste gedeelte (70%) hiervan bestaat uit jongens. De leeftijd van de Halt-cliënten is gemiddeld 15 jaar.

In de eerste helft van 1995 kwam in het totaal 8% van de Halt-cliënten voor de tweede keer. Ruim de helft van de Halt-jongeren is voor het plegen van winkeldiefstal naar Halt doorverwezen.

Risicogroepen

Over de omvang van de risicogroep zijn nauwelijks cijfers beschikbaar. Aangenomen kan worden dat niet alle risicojongeren uiteindelijk ook met de politie in aanraking zullen komen.

In een onderzoek naar de aard van risicofactoren (Ferwerda, 1996) komen de volgende naar voren:

- gezinssituatie (bijvoorbeeld tienerzwangerschappen, ouders met mishandeling- en/of kinderschermingsverleden, alcohol- of drugsgebruik ouders, afwezigheid biologische vader);
- persoonlijkheids-, persoons- en gedragskenmerken (bijvoorbeeld afwijzend en/of opstandig gedrag, leeftijdsongewoon regel- en

- normoverschrijdend gedrag, wegloop en zwerfgedrag);
- politie- en justitiecontacten (bijvoorbeeld delinquent gedrag op jeugdige leeftijd, kinderschermingscontacten, justitiële documentatie);
- school (bijvoorbeeld afwijkend gedrag in de klas, slechte schoolprestaties, volgen van speciaal onderwijs, spijbelen, veel schoolwisselingen, geringe onderwijsondersteuning en -stimulering ouders);
- vrije tijd (bijvoorbeeld rondhangen, delinquente vrienden, arme tijdsinvulling).

Op basis van case-studies onder ernstig criminele jongeren kwam Ferweda tot de conclusie dat vooral een combinatie van meerdere signalen de kans op crimineel gedrag op latere leeftijd vergroot. Bovendien bleek dat de verschillende instanties slechts zicht hebben op een deel van de problematiek, waardoor eenduidig snel en adequaat optreden veelal uitblijft.

Eén van de risicofactoren betreft spijbelgedrag. Uit onderzoek naar het project Bij de les blijven (Berdowski, 1996) blijkt dat in 1996 in Amsterdam 4% van de 10 tot 15-jarigen problematisch verzuimgedrag vertoont, dat betreft ongeveer 1.300 jongeren.

Het onderzoek 'Veilig op de basisschool?' levert relevante informatie op over een groep Amsterdammers die zich mogelijk tot risicojongeren zal ontwikkelen. Dit onderzoek trok veel aandacht vanwege het gegeven dat 2% van de respondenten aangeeft weleens drugs (hasj) gebruikt te hebben. Van de ondervraagde leerlingen uit de groepen 7 en 8 van basisscholen zegt 7% dat zij in het schooljaar 1995/1996 in aanraking gekomen zijn met de politie. Redenen zijn vooral diefstal en vernieling, maar ook (bedreiging met) geweld.

Uit de self-report gegevens blijkt het volgende (weergegeven zijn feiten waarvan minimaal 10% van de ondervraagden aangaf deze weleens gepleegd te hebben).

Tabel 3 Gerapporteerd daderschap criminaliteit in schooljaar 1995-1996 (in procenten)

	1 keer	enkele keren	(heel) vaak	totaal
brandje aangestoken	4	5	2	11
dingen beklad	5	5	2	12
op straat vernield	8	5	2	15
gepikt op school	10	6	1	17
meegedaan aan vechtpartij	17	20	13	50
gedreigd met in elkaar slaan	12	18	10	40
iemand bedreigd met wapen	5	5	2	12

Het is opvallend dat veel leerlingen in de leeftijd van 10 tot 12 jaar aangeven dat ze in en om de school geweld gebruikt hebben dan wel daarmee gedreigd. Hoewel het daarbij kan gaan om 'onschuldige' vechtpartijtjes en bedreigingen 'in het spel' kan het ook ernstiger zaken betreffen.

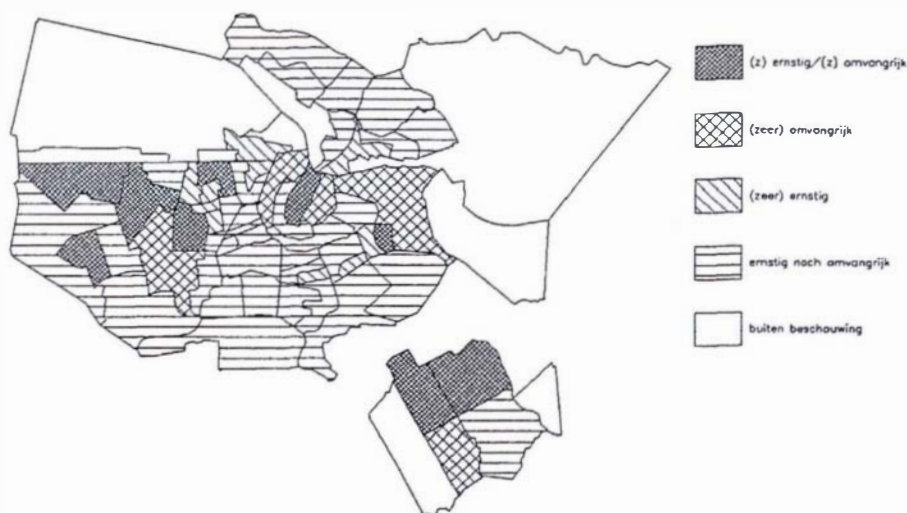
Deze op enkele onderdelen vrij hoge cijfers hebben nog geen aanleiding gegeven tot nadere actie. Het onderzoek is onder de aandacht gebracht van de portefeuillehouders Onderwijs en Welzijn en van het driehoeksoverleg. Overigens valt het basisonderwijs buiten het onderdeel 'Veilig in School' van Jeugd en Veiligheid.

3 Buurtindicatoren

Jeugd en Veiligheid concentreert zich in een aantal gebieden waar qua omvang en ernst de jeugdproblematiek het grootst is. O + S, het Amsterdamse Bureau voor Onderzoek en Statistiek, onderzoekt jaarlijks op basis van enkele buurtindicatoren welke gebieden dit betreft. Daarnaast dient het onderzoek als instrument voor de verdeling van middelen Jeugd en Veiligheid over de stadsdelen.

Het onderzoek 'Buurtindicatoren Jeugd in Amsterdam 1997' levert het volgende beeld op.

Indicatorbuurten naar ernst en omvang van situatie (jeugd)

Bron:

Buurtindicatoren Jeugd in Amsterdam 1997

P. van der Steenhoven en J. Slot

O + S, het Amsterdamse Bureau voor Onderzoek en Statistiek 1998

Op basis van het onderzoek krijgen 9 gebieden in 1998 prioriteit:

- Indische buurt-west,
- Osdorp-midden en De Punt,
- Bijlmer-centrum,
- Bijlmer-oost,
- Landlust/Bos en Lommer,
- Overtoomse Veld,
- Burgwallen-Oude/Nieuwe Zijds,
- Slotermeer-zuidwest,
- Geuzenveld/Eendracht.

Bijlage 2 Beleidskader betrokken sectoren

1 Integraal Veiligheidsbeleid en Jeugdcriminaliteit

De aanpak van jeugdcriminaliteit is vanaf het begin een belangrijk punt geweest in het integrale veiligheidsbeleid (IVB) van Amsterdam. Dit geldt zowel voor het stedelijk beleid als voor dat van de stadsdelen. De eerste voortgangsnotitie IVB (oktober 1993) zegt: "Te gemakkelijk glijden kansarme groepen jongeren af naar de criminaliteit. Het belang om daar preventief en repressief wat aan te doen is tweeledig: de criminaliteit die voortkomt uit de groepen jongeren dient vanzelfsprekend bestreden te worden; anderzijds kan onze samenleving het zich niet permitteren groepen jongeren dermate kansloos op te laten groeien, dat er haast geen andere optie dan de criminaliteit is".

De nadruk op jeugdcriminaliteit in het veiligheidsbeleid is logisch. Het integrale veiligheidsbeleid legt immers de prioriteit bij die vormen van onveiligheid die het meest rechtstreeks de burgers raken, en die direct verband houden met het wijdverbreide en nog steeds toenemende onveiligheidsgevoel. Anderszijds geldt dat jonge daders verantwoordelijk zijn voor een groot deel van de veel voorkomende criminaliteit. De aanpak die Amsterdam gekozen heeft met als kern het project 'Nieuwe perspectieven voor jongeren op achterstand' doet volledig recht aan de principes van het IVB. Integraliteit staat immers voor een brede aanpak waarbij:

- een probleem, problematisch gebied of een problematische bevolkingscategorie vanuit zoveel mogelijk invalshoeken tegelijkertijd en in samenhang wordt aangepakt;
- iedere persoon, organisatie - particulier of publiek - die een bijdrage kan leveren partij is;
- elk terrein waarop rust, vrede of veiligheid een rol speelt erbij hoort: handhaving, sociaal beleid, beheer van de openbare ruimte, wonen, etc..

In het Programakkoord 1994-1998 krijgen leefbaarheid en veiligheid hoge prioriteit. Integrale aanpak van leefbaarheid en veiligheid zijn daarom zo van belang, omdat zij vooral het resultaat zijn van beleid op andere terreinen, zoals werkgelegenheid, onderwijs, stedenbouw, volkshuisvesting en openbaar vervoer, aldus het akkoord. Dit is dezelfde benadering als die van het Grote Stedenbeleid.

Dit gezamenlijke beleid van de regering en de stad biedt dan ook goede kansen op verdere uitwerking en realisatie van het integrale veiligheidsbeleid.

2 Politie

De jeugdtaak van politie krijgt, voor wat betreft de preventieve activiteiten en de afhandeling van strafbare feiten gepleegd door minderjarigen, decentrale uitvoering. Een persoonsgerichte aanpak van jeugdige daders zal de beste resultaten boeken als deze plaatsheeft in de directe leefomgeving van de jongere. Van de politie mag verwacht worden dat zij haar wijk kent en snel en slagvaardig zaken kan signaleren en oppakken. Deze decentrale aanpak sluit aan bij de thematiek van het Grote Stedenbeleid: wijkveiligheid en buurtgerichte interventies.

Toen eind 1995 bleek dat de professionele invulling van de decentrale jeugdtaak in kwaliteit achterbleef en tevens het voorkomen en bestrijden van jeugdcriminaliteit hoog op de (bestuurlijke en justitiële) agenda terecht was gekomen, besloot de korpsleiding tot een aanzienlijke investering in de professionalisering van de decentrale jeugdtaak.

'Het bestrijden van jeugdcriminaliteit' is voor 1996 en 1997 een van de belangrijkste korpsprioriteiten. Investeringsvelden zijn:

- 1 Personeel en structuur
 - specialisatie op decentraal niveau;
 - regionale ondersteunende coördinatie.
- 2 Kwaliteit
 - deskundigheidsbevordering;
 - informatie en registratie.
- 3 Externe partners
 - overleg en afstemming;
 - stimuleren betere samenwerking.

In 1996 is een aanzienlijke aanzet tot de professionalisering gegeven, zowel op management- en beleidsniveau, als in de uitvoering van het werk. Enkele resultaten zijn:

- Met betrekking tot de decentrale invulling van de jeugdtaak is een organisatiemodel ontwikkeld, waarbij afhankelijk van de jeugdproblematiek in het district een accent ligt op het districts- dan wel wijkteamniveau. Dit model is geaccordeerd door korpsleiding en management en wordt momenteel geïmplementeerd in de districten. Dit betekent dat op bijna ieder wijkteam een inspecteur ('projectleider') en een brigadier ('professional') verantwoordelijk zijn voor de uitoefening van de jeugdtaak in samenwerking met een netwerk aan collega's, waarbij op districtniveau afstemming plaatsvindt door een coördinator. Wanneer gekozen is voor een accent op districtsniveau (districten 6 en 8) worden zelfs alle jeugdstrafzaken door een jeugdteam op districtsniveau behandeld.
- Een regionaal coördinator (functioneel niveau) en projectleider (strategisch niveau) regisseren de interne kwaliteitsverbetering en afstemming en dragen tevens zorg voor professionele, externe vertegenwoordiging van het korps.
- Door enthousiaste inzet van collega's en coördinatie zijn tal van projectmatige initiatieven ontwikkeld, die invulling geven aan de decentrale jeugdtaak (schooladoptie, jeugdspreekuur, jeugdtoezichtteams, preventieve voorlichting, aanpak schoolverzuim, intake Keerpunt, en dergelijke). Afstemming, evaluatie en inbedding van deze aanpakken in het reguliere politiewerk vindt voortdurend plaats.
- Het 'opleidingsplan jeugd' is inmiddels vastgesteld. Het voorziet in een basiscursus voor alle taakverantwoordelijken en een mogelijkheid tot bijzondere verdiepingsmodules voor collega's met een specifieke jeugdtaak (schoolvoorlichting, preventief buurtgericht werken, verhoren minderjarigen, en dergelijke). In februari 1997 is de eerste basiscursus gegeven.
- Met betrekking tot 'informatie en registratie' gaat veel aandacht uit naar de (geautomatiseerde) procesmatige aanpak in het korps. Niet alleen het X-polsysteem en de ontwikkeling van het Cliënt Volg Systeem staan volop in de aandacht, ook bijvoorbeeld de standaardisering van processen (afdoeningsrichtlijnen jeugdstrafzaken, meldingen processen verbaal aan de Raad, zaakoverdracht aan de SJZ|P en dergelijke) draagt bij aan een snelle en consequente afhandeling van jeugdzaken. Daarnaast wordt informatie meer en meer afgestemd en overgedragen. Een goed voorbeeld daarvan is de samenstelling van de schoolvoorlichtingsmap, waarin alle schoolvoorlichtingsprojecten volgens een speciaal ontwikkelde standaard zijn beschreven.

- De afstemming met externen vindt zowel lokaal als regionaal plaats in divers overleg (jeugd en veiligheid, jeugdreclasseringsplatform, leerplicht-overleggen en dergelijke). De politie is over het algemeen een gewaardeerde partner. De bereikbaarheid en beschikbaarheid laten echter nog te wensen over.

In 1997 is gevolg gegeven aan het in 1996 gestarte beleid. Naast de in 1996 genomen stappen zijn de navolgende onderwerpen uitgewerkt:

- De meerjarenplanning voor wat betreft de doelstelling 'vroegtijdig, snel en consequent straffen' bereikt een belangrijk punt. Een versterkte samenwerking tussen justitie en politie zal op korte termijn resulteren in de implementatie van een op elkaar afgestemd en uniform afdoeningsbeleid.
- Er is verder uitvoering gegeven aan het 'opleidingsplan jeugd'. De basis-cursus voor alle taakverantwoordelijken heeft driemaal plaatsgevonden in 1997. De cursus wordt in 1998 naar alle waarschijnlijkheid 4 maal gegeven. Daarnaast is er in 1997 een nieuwe 2-daagse cursus ontwikkeld. Deze zal op wijkteamniveau worden gegeven, en is bestemd voor de politiemensen, niet zijnde jeugd-taakaccenthouders. Deze cursus zal de kennis vergroten binnen de decentrale organisatie, aangezien meer mensen een 'jeugd-bril' opzetten.
- De afstemming tussen de justitie-partners is verbeterd, wat o.a. resulteerde in een herziene indicatorenlijst m.b.t. de melding van jeugdige arrestanten aan de Raad voor de Kinderbescherming. Vanwege onduidelijkheden omtrent de privacy-reglementen is deze indicatorenlijst nog niet geïmplementeerd. Dit zal naar alle waarschijnlijkheid begin 1998 geschieden.
- Er is een onderzoek verricht naar de werkzaamheden, verbeterpunten en wensen van de jeugdtoezichtteams. Dit heeft een aantal concrete verbeterpunten opgeleverd. Naast de aanzet tot ontwikkeling van een zogenaamde 'tool-kit' voor jeugdtoezichtteams, is er een cursus aangeboden aan de begeleiders van deze teams.
- Het schooladoptieplan is verder vormgegeven. Iedere school heeft een aanspreekpunt bij de politie. Echter afstemming levert over en weer nog problemen op. De afspraken die zijn vastgelegd in zogenaamde school-convenanten vormen een goede basis, waarop de partijen met elkaar kunnen samenwerken.
- De kwaliteitsverbetering van de schoolvoorlichtingprojecten is met volle kracht doorgezet. In juni 1997 is een regionaal verantwoordelijke vrijgemaakt om 2 jaar full-time aan de slag te gaan met de bestaande projecten. Zij licht de bestaande projecten door, en zal deze aan een kwaliteitstoets onderwerpen. De eerste resultaten hiervan zijn enthousiast door politie en scholen ontvangen. Daarnaast zullen nieuwe schoolvoorlichtingsprogramma's worden ontwikkeld. Een en ander gebeurt in samenwerking met het bureau HALT. Externe expertise wordt waar nodig ingehuurd. Verder zal deze coördinator er voor zorgen dat het voorlichtingspakket uniform wordt aangeboden, zodat voor onze afnemers een doorzichtig aanbod wordt gecreëerd.
- Er is veel energie gestoken in het trachten te verbeteren van onze informatiespositie. Echter onze informatiesystemen kunnen geen betrouwbaar cijfermateriaal produceren omtrent de aard en de omvang van de jeugd-problematiek. Dit is niet zozeer een Amsterdamse, maar meer een landelijke tendens.

In 1998 zal wederom een verdere versterking van het tot nu toe gevoerde beleid plaatsvinden. Daarnaast zal er ook getracht worden een verbreding van de aanpak te realiseren. De extra aandacht zal dit jaar gericht zijn op de volgende punten:

- Implementatie van een aantal producten die de laatste twee jaar zijn ontwikkeld, zoals de indicatorenlijst jeugdige arrestanten, afdoeningsrichtlijn

justitie/politie, 'tool-kit' jeugd-toezichtteams etc. Er zal meer aandacht zijn voor specifieke groepen jeugdige overtredders; in samenspraak met het Openbaar Ministerie wordt een onderzoek gestart naar het hoe-en-waarom van criminele jeugdgroepen.

- Verdere standaardisering van werkprocessen, met name die waar justitiepartners, bestuur en hulpverlening betrokken zijn.
- Aandacht vragen voor 'jeugd als slachtoffer'. Getracht zal worden inzicht te krijgen in de aard en omvang. Een en ander dient ook vanuit de partners binnen jeugd en veiligheid te worden opgepakt.
- Intern zal getracht worden het jeugdbeleid binnen ons korps te integreren binnen andere aandachtsvelden van de politie, zoals roof en buurtgerichte aanpak. Vooral dit laatste aandachtsveld geniet binnen het korps een grote aandacht, en zal voor de aanpak van de jeugdproblematiek een kans betekenen voor de toekomst, aangezien integraal samenwerken met de in een buurt opererende instellingen een eerste vereiste is. De uitgangspunten van het beleid Jeugd en Veiligheid sluiten hier naadloos bij aan.

3 Justitie

Het Arrondissementsparket Amsterdam is sinds oktober 1997 in kleine gebiedsgebonden teams gaan werken. Ieder team heeft een officier belast met de coördinatie van jeugdzaken en een secretaris ter ondersteuning. Een officier is voor het parket het aanspreekpunt voor het jeugdbeleid. Deze wordt ondersteund door een beleidsmedewerker. Beide vertegenwoordigen het parket in het beleidsprogramma Jeugd en Veiligheid.

In de loop van 1998 zal de formatie voor jeugdzaken nog worden uitgebreid in het kader van de zgn. 'Bolkesteingelden'. In het kader van Binden of Boeien is binnen de politie-justitie-keten onderzoek gedaan naar de doorlooptijden en de uitkomsten kunnen niet rooskleurig worden genoemd. De vanuit bovengenoemde gelden te financieren formatieruimte zal dan ook met name worden ingezet om aan de gesignaleerde problemen op dit gebied het hoofd te bieden.

In 1997 is in het stadsdeel De Pijp het project Justitie in de Buurt van start gegaan. Dit is een project in het kader van het grote stedenbeleid, dat justitie toegankelijker moet maken en dat een proeftuin biedt voor nieuwe werkwijzen en projecten. In Amsterdam is gekozen voor een zwaar accent op jeugd binnen de JIB in de Pijp. Er wordt samengewerkt met de Raad voor de Kinderbescherming, er worden taakstraffen op lokatie uitgevoerd, er wordt deelgenomen aan het jeugdplatform, etc. Het parket heeft de wens om in 1998 het aantal JIB-kantoren uit te breiden. Of dat gaat lukken is niet zeker.

Als andere speerpunten voor 1998 kunnen nog worden genoemd: een stelselmatige dader aanpak, een project in samenwerking met de Raad en de Reclassering, het cliënt-volgsysteem, een zo hoog mogelijk aantal opgelegde taakstraffen, ook in het officiersmodel informatievoorziening voor het ontwikkelen van nieuw beleid en het evalueren van bestaand beleid criminaliteitspreventie, het stimuleren en het nemen van initiatieven op het gebied van preventie van jeugdcriminaliteit zoals Veilig in School, spijbelprojecten, etc.

4 Jeugdbescherming, Jeugdreclassering en Reclassering

De Raad voor de Kinderbescherming heeft een ingrijpende reorganisatie achter de rug. Als uitvloeisel daarvan is het onderdeel strafzaken tot één van de drie kerntaken van de Raad verheven en heeft de Raad tevens de regie in de jeugdreclassering toebedeeld gekregen. De afdeling strafzaken van de Raad voor de Kinderbescherming is verantwoordelijk voor vroeghulp op het politiebureau aan jongeren bij in verzekeringstelling en doet summier of uitgebreid onderzoek naar individuele gevallen, zowel op eigen initiatief als op verzoek van het Openbaar Ministerie of de Kinderrechter. Tenslotte organiseert de afdeling strafzaken de uitvoering van taakstraffen voor minderjarigen. Het spreekt voor zich dat voor een goede uitvoering van het werk van de Raad uitgebreide contacten met relevante actoren als politie, Openbaar Ministerie en hulpverlening van essentieel belang zijn.

In 1997 heeft de afdeling strafzaken van de Raad in intensieve samenwerking met de politie gewerkt aan de invulling van de beleidsrichtlijn van de Staatssecretaris van Justitie (Notitie Jeugdcriminaliteit, november 1995). Deze aanbeveling houdt in dat de politie alle processen-verbaal (niet alleen de in verzekeringstellingen) die worden opgemaakt tegen minderjarigen meldt aan de Raad, zodat de strafrechtelijke signalerings- en voorlichtings-taak van de Raad in het kader van een intensieve, vroegtijdige en consequente aanpak van jeugdcriminaliteit goed tot zijn recht komt.

De Jeugdreclassering - geen zelfstandige organisatie dus - wordt in Amsterdam gezamenlijk door de afdeling strafzaken van de Raad en het team Jeugdreclassering van het Bureau Jeugdzorg Amsterdam (voorheen de SiJA) uitgevoerd. De Raad voor de Kinderbescherming is, naast de uitvoering van taakstraffen, belast met de functies selectie, onderzoek en advies in strafzaken, terwijl het team jeugdreclassering van het Bureau Jeugdzorg Amsterdam (BJA) jongeren daadwerkelijk hulp en steun biedt tijdens en/of na de strafrechtelijke procedure. Vanwege het opgaan van het team jeugdreclassering van de SiJA in het BJA, moet er weer afstemming plaatsvinden over de taken in het kader van de jeugdreclassering binnen deze nieuwe structuur. Gestraften in de leeftijd 18-25 behoren tot het taakgebied van de Reclassering. In de praktijk bestaat er echter een overlap met activiteiten van de Raad en het team jeugdreclassering van het BJA. De verdere uitvoering van de planvorming geschiedt derhalve in overleg met bovengenoemde drie betrokkenen.

Speerpunten voor beleid zijn:

- ontwikkeling, beheer en informatieverstrekking cliënt-volgsysteem waarin alle politie-, justitie- en hulpverleningscontacten (voor zover relevant) worden geregistreerd;
- structurele stijging op korte termijn van het aantal voorlichtingsrapporten;
- jaarlijkse uitbreiding van taakstraffen met 10%;
- evaluatie en implementatie van het ontwikkelde aanbod leerstraffen, met name in de categorie middelzwaar;
- implementatie samenwerking Raad en politie bij het melden van processen-verbaal en het opzetten van deze werkwijze in de politieregio Gooi- & Vechtstreek;
- analyse van de problematiek van aangehouden 12-minners en inventariseren en stimuleren van (het ontwikkelen van) mogelijkheden op het gebied van op maat gesneden reactie op twaalf-min criminaliteit;
- ontwikkelen van een betere aansluiting tussen justitie en hulpverlening en het uitbreiden van het hulpverleningsaanbod voor minderjarige daders;
- ontwikkeling van specifieke projecten die gericht zijn op bestrijding/vermindering van ernstige maatschappelijke overlast, veroorzaakt door justitiabelen, die bij herhaling met justitie in aanraking komen.

5 Jeugdhulpverlening

Op de drempel van 1998 is de vorming van het Bureau Jeugdzorg binnen Amsterdam gerealiseerd. In de loop van dit jaar zullen een zestal vestigingen van het bureau jeugdzorg verspreid over de stad operationeel worden. De vorming van deze bureaus waarin jeugdbescherming, vrijwillige hulpverlening en de jeugd-GGZ samenwerken is mede mogelijk geworden door een omvangrijke financiële ombouw binnen de begroting jeugdhulpverlening.

Het bureau jeugdzorg staat voor een dubbele uitdaging. Enerzijds een bijdrage leveren aan de versterking van het lokaal preventief jeugdbeleid, anderzijds vorm geven aan de toegang tot de zorgprogramma's zoals deze binnen de jeugdzorg worden aangeboden.

Zwerfjongeren zijn in de afgelopen jaren telkens opnieuw als aandachtsgroep binnen het beleid Jeugd en Veiligheid genoemd. De gemeente Amsterdam heeft de intentie uitgesproken om de organisatie van het zwerfjongerenwerk op een nieuwe leest te schoeien. Daarbij zal ook Jeugd en Veiligheid betrokken zijn, omdat op basis van evaluatieonderzoek duidelijker dan voorheen de relatie tussen zwerfjongeren en criminaliteit te leggen is.

Uitbreiding van aanbod en introductie van nieuw aanbod blijft eveneens nodig. Ook in 1998 wordt er daarom opnieuw voor gekozen om de capaciteit van het programma Nieuwe Perspectieven met 100 te verhogen. Eind 1998 zal de capaciteit op 600 trajecten per jaar gebracht zijn, grotendeels gericht op jongeren behorende tot de categorieën licht-crimineel en harde kern. Met name voor de jongere groep in de leeftijd van 10 tot 13/14 jaar zal in 1998 nieuw aanbod ontwikkeld moeten worden.

Met ingang van 1998 is Nieuwe Perspectieven als project ondergebracht bij het Sociaal-Agogisch Centrum en maakt daardoor onderdeel uit van de zorgprogramma's binnen de jeugdhulpverlening. De toegang tot Nieuwe Perspectieven verloopt via de bureaus jeugdzorg conform de systeemeisen zoals deze binnen de jeugdzorg gelden. Gehandhaafd blijft de rechtstreekse verwijzing via de politie. De belangrijkste indicatie voor een verwijzing naar Nieuwe Perspectieven is immers het herhaald in aanraking komen met politie/justitie.

6 Preventief Jeugdbeleid

In 1997 is in het kader van het groeimodel Jeugd en Veiligheid een start gemaakt met een groot aantal door de stadsdelen ontwikkelde projecten. De aanpak in de stadsdelen is geconcentreerd rond openbare ruimten en ruimten van jongeren zelf (vindplaatsen) en biedt mogelijkheden voor een meer actieve betrokkenheid van jongeren bij de doelstelling van het programma Jeugd en Veiligheid. Soms in uitvoerende zin doordat ze lid zijn van toezichtteams, vaker doordat ze worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid om bij te dragen aan een veilige stad.

Een veilige leefomgeving waarin actief overlast, racisme, pesten, seksuele intimidatie en andere vormen van geweld worden bestreden, levert op de lange termijn een belangrijke bijdrage aan het realiseren van de doelstellingen uit het convenant.

De uitdaging voor 1998 is de projecten Jeugd en Veiligheid beter te verankeren in het lokaal preventief jeugdbeleid van de stadsdelen. In de notitie

'Buurtgerichte aanpak Jeugd en Veiligheid' van de stadsdelen (1997) wordt gekozen voor een integraal jeugdbeleid, waarbij samenhang in het aanbod van diverse lokale en stedelijke organisaties en projecten tot stand moet worden gebracht. Daarvoor is nodig dat er overzicht komt van de beschikbaarheid en aanbod van voorzieningen en projecten op het niveau van (clusters) van stadsdelen en waar mogelijk van buurten. Deze kennis is voorwaardelijk voor de vormgeving van een goede regiefunctie van de stadsdelen.

7 Onderwijs

Mede tegen de achtergrond van het in BoB-1 modelmatig geschetste onderscheid in tertiaire, secundaire en primaire preventie is een concreet instrumentarium ontwikkeld door een consortium, bestaande uit de Arbo-dienst GG&GD, Centrum voor Nascholing (verband van Universiteit en Hogeschool van Amsterdam en Hogeschool Holland), Van Dijk, Van Soomeren en Partners en Steinmetz Advies en Opleidingen. Het instrumentarium bevat een aantal modules:

- leerlingen-vragenlijst agressie, geweld en seksuele intimidatie (dader en slachtoffer);
- personeels-vragenlijst agressie, geweld en seksuele intimidatie;
- module schoolbinding leerlingen;
- module schoolbinding personeel;
- module veiligheid fysieke omgeving in school en directe omgeving;
- proceshandleiding opstelling schoolveiligheidsplan annex calamiteiten-plannen.

Realisatie van het instrumentarium, dat bedoeld is voor de ontwikkeling van geïntegreerde schoolveiligheidsplannen, heeft in hoog tempo in de tweede helft (door late beschikbaarheid financiën) 1996 plaatsgevonden.

Het instrumentarium is intern afgestemd (begrippen en benaderingswijze) en geïntegreerd tot een procesmatig geheel. In het aanbod wordt tevens rekening gehouden met het aanbod uit de landelijke campagne en sluit aan bij de bedoelingen en functies van de convenanten Veilig in School.

Gewerkt wordt aan optimalisering van de inzet van het instrumentarium door verhoging van de efficiency en effectiviteit. Bezien wordt of integrale toepassing van het instrumentarium kan leiden tot een vorm van certificering van de school als *Veilige School*.

Doel van het beleid is dat alle scholen voor V.O., V.S.O. en M.B.O. veilig worden voor leerlingen en personeel. De doelgroep is dus zeer groot: circa 50.000 leerlingen en circa 5.000 personeelsleden. Hun veiligheidsbeleven is uiteindelijk maatgevend voor het succes van gehele project Veilig School-klimaat, zoals dat in het kader van Jeugd en veiligheid aan de orde is. Gegeven het ambitieuze doel zijn de middelen beperkt. Dat betekent voor de inzet:

- een hoge graad van efficiency en effectiviteit bij de inzet van het instrumentarium;
- optimale inzet en organisatie op de scholen;
- samenwerking tussen scholen, en overige partners;

en voor de voortgang

- fasering in het planproces per school (diagnose, planning, uitvoering, evaluatie, bijstelling);
- fasering in de stedelijke implementatie (niet alle scholen tegelijk);
- financiële garantie voor een meerjarig traject;
- actieve werving van aanvullende financiële middelen.

Van scholen wordt veel gevraagd. Uitgangspunt is dat veiligheid een

verantwoordelijkheid is van de school, en daarbinnen primair van het schoolmanagement. Directies dienen dan ook waarborgen te scheppen:

- voor de goede voortgang van het proces en
- het verkrijgen van het benodigde draagvlak binnen de school (iedereen tussen de oren).

Veiligheidsbeleid is specifiek en aanvullend, flankerend zo men wil. Het project *Veilig schoolklimaat* sluit daarmee aan op bestaande wettelijke maatregelen en reeds lopende projecten, zoals:

- Arbo-wetgeving omtrent de ontwikkeling van een schoolzorgsysteem;
- nieuwe leerplichtwet;
- project *Naar Betere Resultaten*;
- project *Bij De Les Blijven*;
- project RMC.

Naar Betere Resultaten is erop gericht dat alle leerlingen de school met een erkend diploma verlaten. Het project richt zich op het primair onderwijsproces en de voorwaarden waaronder dat moet plaatsvinden. Centraal staat het verbeteren van de leerlingprestaties, de leerlingen daarin nauwkeurig te volgen en snel in te grijpen bij eventuele problemen.

De keuze voor een, voor de leerling, geëigende school voor voortgezet onderwijs na de basisschool is een cruciaal ijkpunt.

Voorkomen van spijbelen en voortijdig schooluitval is een belangrijke voorwaarde. Dit aspect staat centraal in het project *Bij De Les Blijven*.

Bij De Les Blijven is primair gericht op het voorkomen van beginnend schoolverzuim onder leerlingen van 10 tot 15 jaar die het risico lopen om zonder diploma voortijdig de school te verlaten, de zogenaamde risico-leerlingen. Doelgroep zijn leerlingen van de laatste twee groepen van het basis- en speciaal onderwijs en de eerste fase van het voortgezet onderwijs. In dat verband gaat het om de ontwikkeling van adequate signalerings-, meld en diagnosesystemen van risicoleerlingen en ondersteunende uitvoeringssystemen, gericht op het voorkomen van schooluitval, onder meer door het vroegtijdig aanpakken van sociale, medische en/of psychische problemen van leerlingen. Schoolbinding, in de zin van actieve betrokkenheid bij de vormgeving van de onderwijs- en leeromgeving, het ervaren van een stimulerende eigen leeromgeving, is van groot belang.

Veilig in School heeft een andere, aanvullende, invalshoek. De schoolse samenleving wordt gezien door de veiligheidsbril. Zicht moet worden verkregen op de objectieve en subjectieve beleving van veiligheid. Gevoelens van onveiligheid, bij leerlingen en personeel, belemmeren een vruchtbaar onderwijsleerproces.

Het ontwikkelde instrumentarium beoogt dan ook, in eerste instantie, zo goed mogelijk de diagnose te stellen van de veiligheidssituatie op scholen. Welke vormen van normafwijkend gedrag komen voor, in termen van zowel slachtofferschap als daderschap. Agressie, geweld en seksuele intimidatie hebben bijzondere aandacht.

Evenals bij *Bij De Les Blijven* is het aspect schoolbinding van groot belang. Centraal staan nu echter de actieve betrokkenheid bij het vaststellen van normen, waarden en andere gedragscodes die maatgevend zijn voor de samenleving op school.

Voorwaarden voor deelname aan het project zijn:

- de school geeft uitvoering aan de Arbo-wet (risico-analysen zorgsysteem);
- de school is mede-ondertekenaar van 'Veilig in School'-convenant;
- de school is bereid tot (medewerking aan) effect-evaluatie.

De convenanten *Veilig in School* plaatsen de schoolveiligheidsplannen in

hun justitiële omgeving en vormen daarmee de voorwaarden voor vroegtijdig, snel en consequent optreden bij ongeregelde heden. Daarmee vormen zij een concretisering van één van de aanbevelingen van de commissie van Montfrans, die mede ten grondslag liggen aan het stedelijk beleid Jeugd en Veiligheid.

8 Werk

Per 1 januari 1998 is de nieuwe Wet Inschakeling Werkzoekenden (W.I.W.) van kracht geworden. Uiterlijk 31 december 2000 dienen in het gehele land Centra voor Werk en Inkomen (C.W.I.'s) operationeel te zijn. Dit houdt in dat vanaf 2001 de diensten van gemeentelijke sociale diensten, bureaus voor de arbeidsvoorziening en uitvoeringsinstellingen voor sociale verzekeringen via één loket zullen worden aangeboden. In 'Op weg naar werk; een Amsterdams plan van aanpak' is de wederzijdse intentie van de gemeente Amsterdam, Amsterdamse stadsdelen, het RBA, de WRA-groep, Maatwerk Amsterdam, de NV Werk Amsterdam en de Sociale Dienst Amsterdam inzake de acquisitie en matching van gesubsidieerde arbeid neergelegd. Gekoppeld aan de CWI's zullen jongerenloketten ontwikkeld worden.

Het gaat in alle gevallen om beleidsmaatregelen die op lokaal niveau een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de sociale binding en daarmee ook aan de veiligheid in de stad.

Voor probleemjongeren, die zeer moeilijk bemiddelaar zijn, worden extra inspanningen verricht. Amsterdam heeft inmiddels gerichte ervaringen opgedaan met specifieke arbeidstoeleiding van randcriminele jongeren en jongeren met justitiële antecedenten in projecten van de regiopolitie als Beware-Watch-Out, WOP, Pep-team, Supp-Oost in samenwerking met de Sociale Dienst, arbeidsbureaus en stadsdelen, en in de projecten Nieuwe Perspectieven en Werkstart/JOC in samenwerking met het arbeidsbureau Nieuw-West. Binnen projecten van de reclassering zijn vormen van arbeidstoeleiding en beroepsscholing vormgegeven in een situatie van detentie (project Havenstraat) en Justitie is in het Huis van Bewaring 't Schouw gestart met een arbeidstoeleidingsproject (Buitenkans).

Inmiddels wordt het project Keerpunt na een grondige analyse en het ontwerpen van een aantal belangrijke verbeteringen doorgestart. Centraal in de voorgestelde nieuwe aanpak staan instroomteams (waaraan geparticipeerd wordt door arbeidsvoorziening, politie, reclassering en jongerenwerk/hulpverlening) en een centrale regie op individuele trajecten van begin tot eind. Het zo efficiënt mogelijk benutten van zowel interne als ook heel nadrukkelijk externe expertise en daarmee ontwikkeling van afstemming en samenwerking met alle relevante partners staat hoog in het vaandel.

Colofon

Dit beleidsprogramma is voorbereid door de ambtelijke projectgroep Jeugd en Veiligheid waaraan wordt deelgenomen door de volgende partners: Regiopolitie Amsterdam/Amstelland, Openbaar Ministerie, Raad voor de Kinderbescherming, Reclassering, Jeugdreclassering, Stedelijke Marokkaanse Raad, Stadsdelen en de Gemeente Amsterdam (Dienst Welzijn Amsterdam/sector Jeugdbeleid/DWA-projectbureau en de sector Algemeen Bestuur/Openbare Orde en Veiligheid).

De uitwerking van het jaarplan vond plaats door het secretariaat van de projectgroep Jeugd en Veiligheid, met ondersteuning van Cor van 't Hoff (Van Dijk, Van Soomeren en Partners BV).

Voor verdere informatie:

Dienst Welzijn Amsterdam, afdeling Maatschappelijke en Gezondheidszorg, sector Jeugdbeleid (secretariaat Jeugd en Veiligheid):

Aart Daane 552.3269

Pascale Voermans 552.3577

Ontwerp omslag: Shahla Rahimi